

(6) ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม

ซูเราะฮ์นี้มี 165 อายะฮ์ ถูกประทานลงมา หลังจากซูเราะฮ์ อัล-ฮิจญ์รี เป็นซูเราะฮ์ มัคกียะฮ์ นอกจาก อายะฮ์ที่ 20, 23, 91, 93, 114, 141, 151, 152 และ 153

อย่างไรก็ดี มีผู้รายงานสะเด็ชมากมาย ได้รายงานมาจากบรรดาเศาะฮาบะฮ์ และ อัต-ตาบิอีนว่า ซูเราะฮ์นี้ถูกประทานลงมา ที่เดียว ทั้งซูเราะฮ์ นั่นก็หมายความว่า บรรดา อายะฮ์ในซูเราะฮ์นี้ ทั้งหมดถูกประทานลงมา ก่อนท่าน นะบิอียะฮ์ไปมะดีนะฮ์ หรือที่เรียกว่า มัคกียะฮ์ ทั้งซูเราะฮ์

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณาปราณี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. การสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของ อัลลอฮ์ ผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน และได้ทรงให้มีบรรดาความมืดและแสงสว่าง¹ แต่แล้วบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธาอันนั้น ก็ยังให้ (สิ่งอื่น) เท่าเทียมกับพระเจ้าของเขาอยู่²

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَجَعَلَ اللَّيْلُ نَوْمًا وَالنَّوْرُ نَوْمًا الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ
يَعْدِلُونَ ﴿١﴾

¹ คือให้มีกลางวันสำหรับพักผ่อน และให้มีกลางคืนสำหรับประกอบอาชีพ

² ทั้ง ๆ ที่พระองค์เท่านั้นที่ควรแก่การได้รับการเคารพสักการะจากมนุษย์ ในฐานะผู้ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินและให้มีกลางวันและกลางคืน กลับถูกให้มีสิ่งอื่นเท่าเทียมกับพระองค์ ในการได้รับการเคารพสักการะ ทั้ง ๆ ที่สิ่งนั้นมีได้ทำอะไรเลย

2. พระองค์คือ ผู้ที่ทรงบังเกิดพวกเจ้าจากดิน แล้วได้ทรงกำหนดเวลาแห่งความตายไว้ และกำหนดที่ถูกระบุไว้อีกกำหนดหนึ่งนั้น¹ อยู่ที่พระองค์ แต่แล้วพวกเจ้าก็ยังสงสัยกันอยู่

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَىٰ أَجَلًا وَأَجَلٌ مُّسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ تَمْتَرُونَ ﴿٦﴾

3. และพระองค์นั้นคือ อัลลอฮ์ ทั้งในบรรดาชั้นฟ้าและในแผ่นดิน² ทรงรู้สิ่งเร้นลับของพวกเจ้า และสิ่งเปิดเผยของพวกเจ้า และทรงรู้สิ่งที่พวกเจ้าชวนชวayakanอยู่

وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَفِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ﴿٧﴾

4. และไม่มีใองการใด จากบรรดาใองการแห่งพระเจ้าของพวกเขามายังพวกเขา³ นอกจากได้ปรากฏว่าพวกเขาผินหลังให้แก่ใองการนั้น

وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ﴿٨﴾

5. แน่นอนพวกเขาได้ปฏิเสธความจริง เมื่อความจริงนั้นได้มายังพวกเขา แล้วชาวคราว⁴ ของสิ่งที่พวกเขาเคยเหยยหยันไว้นั้นก็จะมายังพวกเขา

فَقَدْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَسَوْفَ يَأْتِيهِمْ أَنْبَتُهُمْ أَمْ مَا كَانُوا يَدَّعُونَ ﴿٩﴾

6. พวกเขามีได้เห็นดอกหรือว่า ก็ประชาชาติมาแล้ว ที่เราได้ทำลายมาก่อนหน้าพวกเขา ซึ่งเราได้ให้พวกเขามีอำนาจและความสามารถใน

أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَكَّنَّهِمْ فِي الْأَرْضِ مَالَهُمْ نُكْمَلُنَا لَهُمْ وَاَرْسَلْنَا السَّمَاءَ عَلَيْهِمْ

¹ คือกำหนดแห่งการฟื้นคืนชีพในวันกิยามะฮ์ ซึ่งกำหนดนี้ไม่มีใครสามารถจะรู้ได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น

² หมายถึงว่า อัลลอฮ์นั้นย่อมเป็นที่รู้จักกันดีทั้งในบรรดาชั้นฟ้า และในแผ่นดินว่า พระองค์นั้นคือพระผู้เป็นเจ้าที่ทรงคุณลักษณะอันสมบูรณ์ทุกประการ

³ หมายถึง ชาวมักกะฮ์

⁴ ชาวคราวแห่งผลร้าย

แผ่นดิน ซึ่งสิ่งที่เรามีได้ให้มีแก่พวกเขา¹ และ เราได้ส่งฝนมายังพวกเขาอย่างมากมาย² และ เราได้ให้มีแม่น้ำหลายสายไหลอยู่เบื้องล่าง³ ของพวกเขา แล้วเราก็ทำลายพวกเขาเสีย เนื่อง ด้วยบรรดาความผิด⁴ ของพวกเขา และเราได้ ให้มีขึ้นหลังจากพวกเขาซึ่งประชาชาติอื่น

7. และหากเราได้ให้ลงมาแก่เจ้า ซึ่งคัมภีร์ ฉบับหนึ่ง (ที่ถูกจารึกไว้) ในกระดาศ⁵ แล้ว พวกเขาก็ได้สัมผัส⁶ คัมภีร์นั้นด้วยมือของ พวกเขาเอง แน่หนอนบรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธา ย่อมกล่าวว่า สิ่งนี้มีข้ออื่นใด นอกจากมายากล อันชัดแจ้งเท่านั้น

مَذْرَارًا وَجَعَلْنَا الْأَنْهَارَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ
فَأَهْلَكْنَاهُمْ يَدُوًّا بِهِمْ وَأَنشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنًا
ءَاخَرِينَ ﴿٦﴾

وَلَوْ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ كِتَابًا فِي قِرْطَاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْدِيهِمْ
لَقَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ هَذَا إِلَّا إِسْحَرُومٌ مِينِ ﴿٧﴾

¹ หมายถึง ชาวมักกะฮ์ การที่พระองค์ทรงเปลี่ยนการใช้สรรพนามบุรุษที่สามแทนชาวมักกะฮ์ มาใช้ สรรพนามบุรุษที่สองแทนพวกเขานั้น ก็เพื่อสร้างภาพพจน์ให้เห็นประหนึ่งว่า พระองค์ทรงกล่าวแก่ พวกเขาโดยตรง และคำว่า สิ่งที่เรามีได้ให้มีแก่พวกเขา นั้น หมายถึง อำนาจ และความสามารถ ซึ่งอัลลอฮ์ได้ทรงให้มีแก่ประชาชาติในอดีตนั้น เป็นอำนาจและความสามารถที่พระองค์มิได้ทรงให้มีแก่ ชาวมักกะฮ์ กระนั้นก็ดี พวกเขาจะถูกทำลายได้ด้วยเดชานุภาพของพระองค์ แล้วชาวมักกะฮ์เล่าจะ สามารถคงอยู่ได้กระนั้นหรือ หากพระองค์จะทรงลงโทษ เนื่องจากความต้อดิ่งและฝ่าฝืนของพวกเขา

² ให้ฝนตกในพื้นที่ที่พวกเขาอาศัยอยู่อย่างมากมาย เพื่อให้เกิดความอุดมสมบูรณ์แก่พวกเขา

³ ให้มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านหมู่บ้านของพวกเขาด้วย

⁴ หมายถึง ความต้อดิ่ง และการฝ่าฝืนของพวกเขา อันถือเป็นความผิดอันมหันต์ ที่สมควรได้รับการ ลงโทษอย่างรุนแรง

⁵ คือประทานคัมภีร์ในสภาพที่เป็นกระดาศลงมาทั้งฉบับ โดยที่โองการของพระองค์ถูกจารึกไว้ในกระดาศ ของคัมภีร์

⁶ ลูบล่าคัมภีร์นั้นด้วยความแน่ใจว่าเป็นคัมภีร์จริง ๆ ไม่ใช่เป็นการลวงตา

8. และพวกเขาได้กล่าวว่า โฉนเส้ามะลัก¹ จึงมิได้ถูกให้ลงมาแก่เขา² และหากว่าเราได้ให้มะลักลงมาแล้ว แน่หนอนกิจการทั้งหลายก็ย่อมถูกชี้ขาด³ แล้วพวกเขาก็จะไม่ถูกรอคอย⁴

9. และหากว่าเราได้ให้เขา⁵ เป็นมะลัก แน่หนอนเราก็อ้อมให้เขาเป็นคนผู้ชาย⁶ และแน่หนอนเราก็อ้อมให้สิ่งที่พวกเขาคลุมเครือกัน⁷ อยู่ เป็นที่คลุมเครือแก่พวกเขา

10. และแน่หนอนบรรดารอซูล ก่อนเจ้านั้นได้ถูกเย้ยหยันมาแล้ว ดังนั้นจึงได้ล้อมบรรดาผู้ที่เย้ยหยันรอซูลเหล่านั้นไว้ ซึ่งสิ่งที่พวกเขาเคยเย้ยหยันกัน⁸

وَقَالُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْهِ مَلَكٌ وَلَوْ أَنزَلْنَا مَلَكَ لَفِضَى
الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يَنْظُرُونَ ﴿٨﴾

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكَ لَجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا
عَلَيْهِمْ مَا يَلْبَسُونَ ﴿٩﴾

وَلَقَدْ أَسْتَهْزِئُ بِرُسُلٍ مِن قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالذِّكْرِ
سَخِرُوا مِنْهُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٠﴾

¹ มะลักเป็นเอกพจน์ของมะลาอิกะฮ์

² คือส่งมะลักลงมายังท่านนะบี เพื่อทำการยืนยันว่า ท่านนะบีผู้มีมัดเป็นรอซูลของอัลลอฮ์จริง พวกเขาจะได้เชื่อ

³ คือถ้าพระองค์จะส่งมะลักลงมาในรูปร่างอันแท้จริงของมะลักแล้ว ก็หมายความว่ากิจการทั้งหลายได้ถูกชี้ขาดลงแล้ว คือชี้ขาดในการลงโทษพวกเขา และการลงมาของมะลักก็คือ การมาลงโทษพวกเขา มิใช่มาเป็นผู้ยืนยันให้พวกเขาเชื่อ

⁴ คือจะถูกลงโทษทันทีไม่รอคอยให้โอกาสแก้ตัวอีกต่อไป

⁵ ผู้ที่จะลงมาเป็นมะลัก

⁶ คือเย้ยหยันผู้ชายทั้งหลาย ถ้ามีเช่นนั้นแล้ว มนุษย์จะตกใจกลัว และพากันหนี เมื่อเห็นมะลักในรูปร่างอันแท้จริง

⁷ หมายถึงว่าถ้าพระองค์ให้มะลักลงมาในรูปของบุรุษเพศ ก็ย่อมเป็นที่คลุมเคลือแก่พวกเขาอีกว่า จะใช่มะลักจริงหรือเปล่า หรือว่าเป็นปฤชชนธรรมดาที่มีมัดมัดแอบอ้างนำมาหลอกลวง แล้วในที่สุดพวกเขาก็ไม่เชื่อ คำว่า สิ่งที่พวกเขาคลุมเครือกันอยู่นั้น หมายถึงให้มะลักลงมาในรูปบุรุษเพศ ซึ่งเป็นที่คลุมเครือแก่พวกเขา จะเป็นมะลักจริง หรือเป็นปฤชชนธรรมดา

⁸ โทษอันเกิดจากการเย้ยหยัน บรรดารอซูลนั้นก็ประสบแก่พวกเขา ในการที่ใช้คำว่าล้อมันั้น เพื่อให้เป็นที่ประจักษ์ว่าพวกเขาไม่สามารถจะหนีรอดไปได้ พวกเขาจะต้องได้รับโทษอย่างแน่หนอน เนื่องจากการที่พวกเขาเย้ยหยันบรรดารอซูล

11. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงเดิน¹ ไปในแผ่นดินเถิด แล้วจงดูว่า ผลสุดท้ายของบรรดาผู้ปฏิเสธนั้นเป็นอย่างไรบ้าง²

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ أَنْظِرُوا كَيْفَ
كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾

12. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า สิ่งที่อยู่ในบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินนั้นเป็นของใคร จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เป็นของอัลลอฮ์ พระองค์ได้ทรงกำหนดการเอ็นดูเมตตาไว้บนตัวของพระองค์³ แน่อน พระองค์จะทรงรวบรวมพวกเจ้าไปสู่วันกียามะฮ์ โดยที่ไม่มี การสงสัยใด ๆ ในวันนั้น บรรดาผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขาสาดทุนั้น⁴ พวกเขาจะไม่ศรัทธา

قُلْ لِمَنْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ
كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَكُمْ
إِلَى يَوْمٍ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢﴾

13. และสิ่งที่สงบเงียบอยู่⁵ ในเวลากลางคืน และกลางวันนั้นเป็นสิทธิของพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

﴿١٣﴾ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْآيْلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ ﴿١٣﴾

¹ ท่องเที่ยวไป

² ในการท่องเที่ยวไปในแผ่นดินนั้น ย่อมจะพบแหล่งอันเป็นที่อยู่อาศัยของผู้คนที่เคยตั้งและฝ่าฝืนพระองค์มาก่อนแล้ว จงดูว่าบันปลายของพวกเขานั้นเป็นประการใด แน่อนบนปลายของพวกเขานั้นคือความพินาศ ในการนี้ย่อมจะทำให้พวกเขากลับเนื้อกลับตัวไม่ต่อต้านอีกต่อไป เพราะกลัวจะเป็นเช่นพวกเหล่านั้น

³ ทรงให้การเอ็นดูเมตตาเป็นคุณลักษณะหนึ่งของพระองค์ เพื่อจะได้ทรงเอ็นดูเมตตาแก่บรรดาบ่าวของพระองค์

⁴ คือผู้ที่ไม่สนใจในคำเชิญชวนของท่านนะบีมุฮัมมัด หรือไม่ใส่ใจศาสนาอิสลามที่มีการเผยแพร่กันอยู่ พวกเหล่านี้แหละคือผู้ที่ทำตัวให้ขาดทุน เพราะใช้ชีวิตไม่ถูกต้อง และที่ซ้ำร้ายก็คือ พวกเขาจะไม่ศรัทธา

⁵ หมายถึงสัตว์บางประเภทที่พักผ่อนในเวลากลางคืน และสัตว์บางประเภทที่พักผ่อนในเวลากลางวัน

14. จงกล่าวเถิด ฉันจะยึดถือผู้คุ้มครองอื่นจาก อัลลอฮ์ กระนั้นหรือ ซึ่งพระองค์เป็นผู้ประดิษฐ์บรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดิน¹ และพระองค์เป็นผู้ทรงให้อาหาร และไม่ถูกให้อาหาร² จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันถูกใช้ให้เป็นคนแรกในหมู่ผู้ที่สวามิภักดิ์ และพวกท่านจงอย่าอยู่ในหมู่ผู้ให้มีภาคีเป็นอันขาด

15. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันกลัวการลงโทษในวันอันยิ่งใหญ่³ หากฉันฝ่าฝืนพระเจ้าของฉัน

16. ผู้ใดที่การลงโทษถูกหันเหออกจากเขาในวันนั้นแล้ว แน่หนอนพระองค์ทรงเอ็นดูเมตตาเขา และนั่นคือชัยชนะอันยิ่งใหญ่

17. และหากว่าอัลลอฮ์ ทรงให้ความเดือดร้อนอย่างหนึ่งอย่างใดประสบแก่เจ้า⁴ แล้ว ก็ไม่มีผู้ใดจะเปลื้องมันได้ นอกจากพระองค์เท่านั้น และหากพระองค์ทรงให้ความเดือดร้อนอย่างหนึ่งอย่างใดประสบแก่เจ้า⁵ แท้จริงพระองค์นั้นทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่งทุกอย่าง

قُلْ أَغَيْرَ اللَّهِ أُعْبَدُ وَلَئِنَّا لَلسَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَهُوَ يُطْعِمُهُمْ وَلَا يُطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَكُونَ
أَوَّلَ مَنْ أَسَدَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١١﴾

قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ
رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٥﴾

مَنْ يُصِرْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمَهُ وَذَلِكَ
الْفَوْزَ الْعَمِيمُ ﴿١٦﴾

وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا
هُوَ وَإِنْ يَمْسَسْكَ بِنِعْمَةٍ فَمَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

¹ เป็นการแสดงถึงความยิ่งใหญ่ และเดชานุภาพของพระองค์ ซึ่งสมควรอย่างยิ่งแก่มนุษย์ที่จะให้การเคารพสักการะแก่พระองค์ และมอบหมายให้พระองค์คุ้มครอง

² คือพระองค์นั้นทรงยิ่งใหญ่ และในการที่ทรงกล่าวว่า พระองค์ไม่ถูกให้อาหารนั้น เพื่อให้มนุษย์เข้าใจว่า พระองค์ไม่ทรงต้องพึ่งมนุษย์เท่านั้น หากแต่มนุษย์ต่างหากที่ต้องพึ่งพระองค์

³ คือได้รับความทุกข์ทรมาน และความเดือดร้อนระหว่างรอคอยการตัดสินในวันกิยามะฮ์ นั่นก็หมายถึงว่า เขาจะได้เข้าสวรรค์ด้วยความเอ็นดูเมตตาจากพระองค์

⁴ ท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

⁵ คือ “ก็ไม่มีผู้ใดจะขัดขวางได้” ข้อความอันเป็นคำตอบนี้ได้ถูกละเอาไว้เพราะเป็นที่ทราบกัน และก็เคยถูกระบุไว้เป็นบางครั้งเช่นในซูเราะฮ์ ยูนุส

18. และพระองค์คือผู้ทรงชนะเหนือปวงบ่าว
ของพระองค์ และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ
ผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ ۚ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ﴿١٨﴾

19. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า สิ่งใดใหญ่
ยิ่งกว่าในการเป็นพยาน¹ จงกล่าวเถิดว่าอัลลอฮ์
นั่น คือผู้เป็นพยานระหว่างฉันกับพวกท่าน
และอัลกุรอานนี้ ก็ได้ถูกประทานลงมาแก่ฉัน
เพื่อที่ฉันจะได้ใช้อัลกุรอานนี้ตักเตือนพวกท่าน
และผู้ใช้อัลกุรอานนี้ไปถึง² พวกท่านจะยืนยัน
โดยแน่นอนกระนั้นหรือว่า มีบรรดาที่เคารพ
สักการะอื่นร่วมกับอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด
(มุฮัมมัด) ว่า ฉันจะไม่ยืนยัน จงกล่าวเถิด
แท้จริงพระองค์นั้นคือผู้ที่ควรแก่การเคารพ
สักการะแต่เพียงองค์เดียวเท่านั้น และแท้จริง
ฉันขอปลีกตัวออกจากสิ่งที่พวกท่านให้มีภาคี
(แก่อัลลอฮ์)

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً قُلْ اللَّهُ شَهِيدِي بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ
وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ لَأُنذِرَكُمْ بِهِ ۖ وَمَنْ بَلَغَ أَئِنَّكُمْ
لَتَشْهَدُونَ أَنَّ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ قُلْ لَا أَشْهَدُ
قُلْ إِنَّمَا هُوَ اللَّهُ وَحْدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾

20. บรรดาผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขา³ นั้น
พวกเขารู้จักเขา⁴ เช่นเดียวกับที่พวกเขารู้จักลูกๆ
ของพวกเขาเอง บรรดาผู้ที่ทำให้ตัวของพวกเขา
ขาดทุนนั้น พวกเขาจะไม่ศรัทธา

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمُ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾

¹ หมายถึงว่า การเป็นพยานนั้น สิ่งใดใหญ่ยิ่งกว่าที่จะทำให้ชาวกุเรชเชื่อถือได้ แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงใช้ให้
ท่านนะบีตอบเสียเองว่า ที่ใหญ่ยิ่งกว่าสิ่งใดในการเป็นพยานนั้นคือ อัลลอฮ์ ซึ่งจะเป็นพยานระหว่าง
ท่านนะบีกับพวกเขาว่า พระองค์ได้ทรงประทานอัลกุรอานนี้ลงมาแก่ท่าน

² คือไปถึงบรรดาผู้ที่เกิดขึ้นมาในอนาคตจนถึงวันกิยามะฮ์

³ หมายถึงยิวและคริสต์

⁴ ท่านนะบีมุฮัมมัด คือลัลลอฮ์อะลัยฮิวะซัลลัม

21. และผู้ใดเล่า คือผู้ธรรมยิ่งกว่าผู้ที่อุปโลกน์
ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์¹ หรือปฏิเสธบรรดา
โองการของพระองค์ แท้จริงบรรดาผู้ธรรมนั้น
จะไม่สามารถประสบความสำเร็จ

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ
بِآيَاتِهِ إِذْ هُوَ لَا يَفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٦﴾

22. และวันที่เราจะชุมนุมพวกเขาทั้งหมด แล้ว
เราจะกล่าวแก่บรรดาผู้ที่ให้มีภาคีขึ้นว่า ไหนเล่า
บรรดาภาคีของพวกเขาที่พวกเขาอ้างกัน

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا آيِنَ
شُرَكَائِكُمْ الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧﴾

23. แล้ว (ผลแห่ง) การทดสอบพวกเขาก็มิได้
เป็นอย่างอื่น นอกจากพวกเขา กล่าวว่² พวกข้า
พระองค์ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้า
ของพวกเขาว่า พวกข้าพระองค์ไม่เคย
เป็นผู้ให้มีภาคีขึ้น

ثُمَّ لَمْ تَكُنْ فِتْنَتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا وَاللَّهِ
رَبِّنَا مَا كُنَّا مُشْرِكِينَ ﴿٨﴾

24. จงดูเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกเขาได้โกหกแก่
ตัวของพวกเขาเองอย่างไร³ และสิ่งที่พวกเขา
เคยอุปโลกน์ขึ้นก็ได้หายไป⁴ จากพวกเขา

أَنْظُرْ كَيْفَ كَذَبُوا عَلَيَّ أَنْفُسِهِمْ وَوَسَّلَ
عَنَّهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٩﴾

¹ เช่นอุปโลกน์ว่า พระองค์ทรงมีพระบุตร และเมื่อลาอิกะฮ์เป็นบุตรของพระองค์ ตลอดจนกล่าวว่า
มีผู้สมควรได้รับการเคารพสักการะร่วมกับพระองค์

² คือกล่าวเท็จเป็นการแก้ตัวของพวกเขา

³ กล่าวคือพวกเขาเองเป็นผู้ให้มีภาคีแก่พระองค์ แต่กลับโกหกแก่ตัวเองว่ามีได้กระทำ ดังกล่าวนี้เป็น
การประณามอย่างแรง เพราะการโกหกแก่ผู้อื่นนั้นก็นับว่า เลวร้ายอยู่แล้ว แล้วการโกหกแก่ตัวเองเล่าจะ
เลวร้ายแค่ไหน

⁴ คือมิได้มาให้ความช่วยเหลือแก่เขา ดังที่พวกเขาเข้าใจ เพราะสิ่งที่ถูกพวกเขาอุปโลกน์ขึ้นนั้น หาได้รู้
เรื่องในการกระทำของพวกเขาแต่อย่างใดไม่ หากพวกเขาารู้เรื่องก็ย่อมไม่ยินยอมที่จะให้กระทำเช่นนั้นได้
เพราะเป็นการกระทำที่มีความผิดมหันต์ นอกจากช่วยถอนเท่านั้นที่ยุติให้พวกเขากระทำ เพราะต้องการ
ให้พวกเขาหลงไปจากทางอันเที่ยงตรงของอัลลอฮ์

25. และในหมู่พวกเขา นั้นมีผู้ที่สตับฟังเจ้าอยู่
บ้าง¹ แต่เราได้ให้มีสิ่งปิดกั้นอยู่บนหัวใจของ
พวกเขา ในการที่พวกเขาจะเข้าใจอัลกุรอาน
และได้ให้ในหูของพวกเขา มีความทวนอยู่ด้วย²
และหากพวกเขาเห็นสัญญาณทุกอย่าง³ พวกเขา
ก็จะไม่ศรัทธา จนกระทั่งพวกเขาได้มาหาเจ้า
ก็ยังไม่ได้เดียวกับเจ้า บรรดาผู้ที่ปฏิเสธศรัทธานั้น
จะกล่าวว่า นี่⁴ มีไข่อะไรอื่น นอกจากบรรดา
สิ่งซิดเซียนอันไร้สาระของคนก่อน ๆ เท่านั้น
(นิยายโบราณ)

26. และพวกเขาห้ามเกี่ยวข้องกับอัลกุรอาน⁵
และพวกเขาก็ปลีกตัวออกห่างจากอัลกุรอานด้วย
และพวกเขาจะไม่ทำให้ใครพิณาศ นอกจาก
ตัวของพวกเขาเองเท่านั้น แต่พวกเขาไม่รู้ลึก

27. และหากเจ้าจะได้เห็น ขณะที่พวกเขาถูกให้
หยุดยืนอยู่เบื้องหน้าไฟนรก แล้วพวกเขาได้
กล่าวว่า โอ้ หวังว่าเราจะถูกนำกลับไป⁶ และ
เราก็จะไม่ปฏิเสธบรรดาโองการแห่งพระเจ้า
ของเราอีก และเราก็จะได้กลายเป็นผู้ที่อยู่ใน
หมู่ผู้ศรัทธา

وَمِنْهُمْ مَّن يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ وَجَعَلْنَا عَلَى قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً
أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كَلِمَاتٍ
لَّا يُؤْمِنُوهَا حَتَّىٰ إِذَا جَاءُوكَ يُخْبِدُونَكَ يَقُولُ الَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾

وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْتَوِي عَنهُ وَإِنْ يُهْلِكُونَ
إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

وَلَوْ رَأَوْا إِذْ وَقُفُوا عَلَى النَّارِ فَمَا لَوْ إِلَّا لَيْتِنَا نَزَدُ
وَلَا نَكْذِبُ بِآيَاتِ رَبِّنَا وَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

¹ คือสตับฟังมิใช่มีเจตนาจะหาความเข้าใจ หากแต่มีเจตนาที่จะกล่าวหาว่าไม่รู้เรื่อง

² ให้ความใจของพวกเขาเป็นประหนึ่งมีสิ่งปิดกั้นอยู่ เพื่อมิให้อัลกุรอานเข้าไปถึงหัวใจและให้หูของพวกเขา
ประหนึ่งหูทวนก ฟังอะไรไม่ได้ยิน ไม่รู้เรื่อง

³ สัญญาณที่แสดงถึงว่าท่านนะบีมุฮัมมัดเป็นนะบิจริง จะเป็นสัญญาณที่มาจากอัลกุรอานหรือจากตัว
ท่านเอง เขาก็จะไม่เชื่อ เพราะหัวใจของพวกเขาบอดเสียแล้ว

⁴ หมายถึง อัลกุรอาน

⁵ ห้ามผู้คนมิให้สตับฟังอัลกุรอาน เพราะกลัวว่าจะเกิดความศรัทธาแก่พวกเขา

⁶ ถูกนำกลับไปสู่โลกอีกครั้งหนึ่ง

28. แต่ทว่าได้ประจักษ์แก่พวกเขาแล้ว สิ่งทีพวกเขาปกปิดไว้¹ แต่กาลก่อน และแม้ว่าพวกเขาถูกให้กลับไป² แน่หนอนพวกเขาก็กลับกระทำอีกในสิ่งที่พวกเขาถูกห้ามไว้ และแท้จริงพวกเขาคือผู้ที่กล่าวเท็จ

29. และพวกเขากล่าวว่า มันมิใช่อะไรอื่นนอกจากชีวิตความเป็นอยู่ของเราในโลกนี้เท่านั้น และเรานั้นใ้ว่าจะเป็นผู้ถูกให้ฟื้นคืนชีพก็หาไม่

30. และหากว่าเจ้าจะได้เห็น ขณะที่พวกเขาถูกให้ยืนอยู่เบื้องหน้าพระเจ้าของพวกเขา โดยที่พระองค์ได้ทรงกล่าวว่า นี่³ มิใช่ความจริงดอกหรือ พวกเขาตอบว่า ใช่ซอรับ พวกข้าพระองค์ขอสาบานด้วยพระเจ้าของพวกเขาว่า พระองค์ตรัสว่า พวกเขาจึงลี้มรสการลงโทษกันเกิด เนื่องจากการที่พวกเขาปฏิเสธศรัทธา

31. แน่หนอนได้ขาดทุนไปแล้ว บรรดาผู้ที่ปฏิเสธต่อการพบอัลลอฮ์⁴ จนกระทั่งเมื่อวันกียามะฮ์ได้มายังพวกเขาโดยกะทันหัน แล้วพวกเขาก็กล่าวว่า โอ้ความเสียใจของเรา⁵ ในสิ่งที่เราได้

بَلْ بَدَأَهُم مَّا كَانُوا يَخْفَوْنَ مِنْ قَبْلُ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا نُهُوا عَنْهُ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ﴿٦٨﴾

وَقَالُوا إِن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ ﴿٦٩﴾

وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ دُفِعُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ قَالَ لَيْسَ هَذَا إِلَّا الْحَقُّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَدُفِعُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

قَدْ حَسِرَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً قَالُوا أَيْحَسَرَ رَبَّنَا عَلَىٰ مَا فَرَّطْنَا فِيهَا وَهُمْ يَحْمِلُونَ أَوْزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ أَلْأَسَاءُ مَا يَرْزُقُونَ ﴿٧١﴾

¹ หมายถึงการกุฟร หรือการปฏิเสธศรัทธาของพวกเขาขณะที่อยู่ในโลก

² คือถูกให้กลับไปไปยังโลกอีกครั้งหนึ่งเพื่อกระทำความดีเป็นการแก้ตัว

³ คือวันกียามะฮ์ ที่พวกเจ้าปฏิเสธ ซึ่งมันได้ประจักษ์ขึ้นนี้ มิใช่เป็นความจริงดอกหรือ

⁴ พบพระองค์ในวันกียามะฮ์

⁵ คือเรียกร้องความเสียใจของพวกเขาให้มาทำลายพวกเขาเสีย เพื่อให้สาสมกับที่พวกเขาได้ละเลยหน้าที่ของพวกเขาขณะที่อยู่ในโลก

ทำให้บกพร่องในโลก โดยที่พวกเขาแบกบรรดาบาปของพวกเขาไว้บนหลังของพวกเขาด้วย¹ พึงรู้เถิดว่า ช่างเลวร้ายจริง ๆ สิ่งที่เขาทำกำลังแบกอยู่

32. และชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้นั้นมิใช่ อะไรอื่น นอกจากการเล่น และการเพลิดเพลินเท่านั้น และแน่นอนสำหรับบ้านแห่งอาคี² เราะห์นั้นดียิ่งกว่า³ สำหรับบรรดาผู้ที่ยำเกรง พวกเจ้าไม่ใช่บัญญัติดอกหรือ

33. เรารู้ดีว่า สิ่งที่เขากล่าวกัน⁴ นั้นทำให้เจ้าเสียใจ แท้จริงพวกเขาหาได้ปฏิเสธเจ้าไม่⁵ แต่ทว่าบรรดาผู้่อธรรมนั้นปฏิเสธโองการต่าง ๆ ของอัลลอฮ์ต่างหาก

34. และแน่นอนบรรดารถอซูลก่อนเจ้านั้นได้ถูกปฏิเสธมาแล้ว แล้วพวกเขาอดทนต่อสิ่งที่พวกเขาถูกปฏิเสธ และถูกทำร้ายจนกระทั่งความช่วยเหลือของเราได้มายังพวกเขา และไม่มีใครเปลี่ยนแปลงพจนารถของอัลลอฮ์ได้ และแท้จริงนั้นได้มายังเจ้าแล้ว จากข่าวคราวของบรรดาผู้ที่ถูกส่งมา⁶

وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا لَعِبٌ وَهَهُوَ لِلدَّارِ
الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٣٢﴾

فَدَعَلِمُ إِنَّهُ لَيَحْزُنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ
لَا يَكْذِبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بَيِّنَاتٍ
اللَّهُ يَجْحَدُونَ ﴿٣٣﴾

وَلَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِّن قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلَىٰ
مَا كَذَّبُوا وَآوُوا حَتَّىٰ آتَيْنَاهُم نَصْرًا وَلَا مَبْدَلَ
لِكَلِمَاتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَكَ مِن نَّبَائِ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٣٤﴾

¹ บापที่พวกเขาได้กระทำไว้บนหลังได้ถูกให้มีสภาพเป็นวัตถุ ซึ่งผู้กระทำจะแบกไว้บนหลังของพวกเขา

² หมายถึงวันปรโลก

³ ดียิ่งกว่าสิ่งใดๆ ทั้งมวลในโลก

⁴ คือกล่าววิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการประกาศตนเป็นนบีมุฮัมมัดของท่านว่า ท่านมิใช่เป็นนบีมุฮัมมัด แต่เป็นนักกวี และบ้างก็ว่าท่านเป็นผู้เสียดสี และอื่นๆ อีกมากมาย

⁵ เพราะพวกเขาเคยให้เกียรติและนับถือเจ้าว่าเป็นอัล-อะมีน แต่ที่พวกเขาปฏิเสธนั้นคือโองการของอัลลอฮ์ที่เจ้านำมาประกาศ

⁶ หมายถึงเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นแก่บรรดารถอซูลในอดีต

35. และหากว่าการผินหลังให้ของพวกเขาที่ใหญ่โต¹ แก่เจ้าแล้ว หากเจ้าสามารถที่จะแสวงหาช่องโหว่ ลงในแผ่นดิน หรือบันไดสู่ฟากฟ้า² แล้วนำสัญญาณหนึ่งมายังพวกเขา³ และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว แน่หนอนพระองค์ก็ทรงรวบรวมพวกเขาให้อยู่บนคำแนะนำแล้ว⁴ ดังนั้นเจ้าจงอย่าเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้มกมายเลย

36. แท้จริง ที่จะตอบรับ⁵ นั้น เพียงบรรดาผู้ที่ฟัง⁶ เท่านั้น และบรรดาผู้ที่ตา⁷ นั้น อัลลอฮ์จะทรงให้พวกเขาฟื้นคืนชีพ แล้วพวกเขาก็จะถูกนำกลับไปยังพระองค์

37. และพวกเขา กล่าวว่า ไฉนเล่าจึงไม่มีสัญญาณหนึ่งจากพระเจ้าของเขาถูกให้ลงมาแก่เขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงอัลลอฮ์นั้นทรงสามารถที่จะให้สัญญาณหนึ่งลงมา แต่ทว่าส่วนมากพวกเขาเหล่านั้นไม่รู้

38. และไม่มีสัตว์ใด ๆ ในแผ่นดิน และไม่มีสัตว์ปีกใด ๆ ที่บินด้วยสองปีกของมัน นอกจาก

وَإِنْ كَانَ كِبْرُكَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ آسَظَعْتَ أَنْ تَبْنِعِيَ نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سَلْمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَتَوَسَّاءَ اللَّهُ لَجَمْعِهِمْ عَلَى الْهُدَىٰ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿٣٥﴾

﴿٣٦﴾ إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَىٰ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٣٦﴾

وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَىٰ أَنْ يُنَزِّلَ آيَةً وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٧﴾

وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ

¹ คือทำให้เจ้าไม่สามารถจะอดทนได้

² คือลงไปในพื้นที่หรือขึ้นไปบนฟ้าเพื่อแสวงหาสัญญาณใดสัญญาณหนึ่งมา เพื่อยืนยันให้พวกเขาเชื่อว่าเจ้าเป็นนะบี

³ เจ้าก็จงทำเถิด

⁴ ให้พวกเขาทั้งหมดปฏิบัติตามบัญญัติของอัลลอฮ์

⁵ ตอบรับคำเชิญชวนของท่านนะบี

⁶ ผู้ที่สนใจฟัง และพยายามหาความเข้าใจ

⁷ หมายถึงผู้ที่ไม่สนใจและไม่พยายามเข้าใจ โดยกระทำตนเหมือนคนตาย

ประหนึ่งเป็นประชาชาติ¹ เยี่ยงพวกเจ้านั้นเอง เรามิได้ให้บกพร่องแต่อย่างใดในคัมภีร์ แล้ว ยังพระเจ้าของพวกเขา นั้น พวกเขาจะถูกนำไป ชุมนุญ

39. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของ เรานั้น คือผู้ที่ทวนอก และเป็นใบ้² ซึ่งอยู่ใน บรรดาความมืด ผู้ใดที่อัลลอฮ์ ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้เขาหลงทางไป และผู้ใดที่ พระองค์ประสงค์ ก็จะทรงให้เขาอยู่บนทางอัน เที้ยตรง

40. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ท่านได้เห็นพวกท่าน แล้วมิใช่หรือ³ หากการลงโทษของอัลลอฮ์ มา ยังพวกท่าน หรือวันกิยามะฮ์ ได้มายังพวกท่าน อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือที่พวกท่านจะวิงวอน หากพวกเจ้าเป็นผู้พูดจริง⁴

41. มิได้ เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่พวกท่านจะ วิงวอนขอ แล้วพระองค์ก็จะทรงปลดเปลื้องสิ่ง ที่พวกท่านวิงวอนให้ช่วยเหลือ หากพระองค์ ทรงประสงค์ และพวกเจ้าก็จะลืมสิ่งที่พวกเจ้า ให้มีภาคีขึ้น⁵

إِلَّا أُمَّةٌ أَمَّاكُمْ مَا قَرَّطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ
ثُمَّ إِلَى رَبِّهِمْ يُحْشَرُونَ ﴿٦٨﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا صُغُرُوا فِي الظُّلُمَاتِ
مَنْ يَسْأَلُ اللَّهَ بِضُلَيْلِهِ وَمَنْ يَسْأَلْهُ عَلَىٰ صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ﴿٦٩﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنَا أَنَاكُمْ عَذَابُ اللَّهِ وَأَنَاكُمْ
السَّاعَةُ أَغْرَبَ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٧٠﴾

بَلْ إِلَهُائِهِ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ
وَتَنْسَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٧١﴾

¹ มีชีวิตความเป็นอยู่ เป็นหมู่เป็นคณะ เช่นเดียวกับมนุษย์

² หมายถึงผู้ที่กระทำตนเหมือนคนทวนอก และเป็นใบ้

³ คือเห็นว่าพวกท่านนั้นมีสภาพเป็นอย่างไร ข้อความดังกล่าวนี้นักปราชญ์ผู้อธิบายอัลกุรอานต่าง ให้ความหมายว่า พวกท่านทั้งหลายจงบอกฉันทีว่า พวกท่านจะทำอย่างไร

⁴ คือพูดว่าสิ่งที่พวกเขาเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์นั้น จะช่วยเหลือพวกเขาได้

⁵ ในขณะที่พวกเจ้าอยู่ในภาวะคับขันนั้น พวกเจ้าจะลืมสิ่งที่พวกเจ้าให้มีภาคีขึ้น แต่เมื่อปลดปล่อยแล้วก็ให้ มีภาคีแก่อัลลอฮ์ดังเดิมอีก

42. และแท้จริงเราได้ส่งไปยังประชาชาติก่อนหน้าเจ้า¹ แล้วเราก็ได้ลงโทษพวกเขา² ด้วยความร้ายแค้น และการเจ็บป่วย เพื่อว่าพวกเขาจะได้นอบน้อม

43. แล้วไหนเล่า พวกเขาจึงไม่นอบน้อม เมื่อการลงโทษของเราได้มายังพวกเขา แต่ทว่าหัวใจของพวกเขาส่งกระด้าง และชัยฏอนก็ได้ให้เป็นที่สวยงามแก่พวกเขาด้วย³ ในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

44. ครั้นเมื่อพวกเขาสิ่งสิ่งที่พวกเขาถูกเตือน⁴ ให้รำลึกในสิ่งนั้น เราก็ปิดให้แก่พวกเขา ซึ่งบรรดาประตูของทุกสิ่ง⁵ จนกระทั่งเมื่อพวกเขาละเลิกต่อสิ่งที่พวกเขาได้รับ เราก็ลงโทษพวกเขาโดยกะทันหัน แล้วทันใดนั้นพวกเขาก็หมดหวัง⁶

45. แล้วได้ถูกตัดขาด จนคนสุดท้ายของกลุ่มชนที่อธรรม⁷ และการสรรเสริญทั้งหลายนั้นเป็นสิทธิของอัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลก

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِّن قَبْلِكَ فَأَخَذْنَاهُمْ
بِآبَاءِ سَاءٍ وَالضَّرَّاءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ ﴿٤٢﴾

فَلَوْلَا إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا تَضَرَّعُوا وَلَكِنْ قَسَتْ
قُلُوبُهُمْ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٤٣﴾

فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ
أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ إِذَا فُجِّعُوا بِمَا أُوْتُوا
أَخَذْنَاهُمْ بِغَتَّةٍ فَأَذَاهُم مِّمْلُوسُونَ ﴿٤٤﴾

فَقَطَّعَ دَابِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾

¹ ส่งบรรดาราชูล

² เนื่องจากพวกเขาปฏิบัติเชษฐลของพวกเข

³ ชัยฏอนคอยยุยงว่าสิ่งที่พวกเขาปฏิบัตินั้นถูกต้อง และสวยงามแล้ว ทั้งนี้เพื่อจะได้เป็นพวกเดียวกับมันในฐานะเป็นชาวนรก

⁴ คือสิ่งอันเป็นหน้าที่ของพวกเขาที่รอชูลของพวกเขได้เตือนไว้

⁵ ทุกสิ่งที่จะอำนวยความสะดวกสำราญแก่พวกเขา

⁶ หมดหวังที่จะกลับตัวหรือแก้ไขใดๆ

⁷ หมายถึงได้ทำลายกลุ่มชนที่อธรรมเหล่านั้นจนคนสุดท้าย ที่ใช้คำว่าตัดสินนั้น เพื่อให้เข้าใจว่า ชนพวกนี้ จะไม่มีการสืบพันธุ์อีกต่อไป เพราะตายหมด

46. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้ว มีไซหรือ หากอัลลอฮ์ทรงเอาหูของพวกท่าน และตาของพวกท่านไป และได้ทรงประทับตราบนหัวใจของพวกท่านด้วยแล้ว ใครเล่าคือผู้ซึ่งได้รับการเคารพสักการะอื่นจากอัลลอฮ์ที่จะนำมันมาให้แก่พวกท่านได้ จงดูเถิดว่า อย่างไรเล่าที่เราแจกแจงโองการทั้งหลาย แล้วพวกเขา ก็ยังหันเหไปได้

47. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พวกท่านเห็นแล้ว มีไซหรือว่า หากการลงโทษของอัลลอฮ์ มาถึงพวกท่านโดยกะทันหันก็ดี หรือโดยเปิดเผย¹ ก็ดีนั้น จะไม่มีใครถูกทำลาย นอกจากกลุ่มชนผู้อธรรมเท่านั้น

48. และเราจะไม่ส่งบรรดารอซูลมา นอกจากในฐานะผู้แจ้งข่าวดี และผู้ตักเตือนเท่านั้น ดังนั้นผู้ใดที่ศรัทธา และปรับปรุงแก้ไขแล้ว ก็ไม่มีความกลัวใด ๆ แก่พวกเขา และทั้งพวกเขา ก็จะไม่เสียใจ

49. และบรรดาผู้ที่ปฏิเสธบรรดาโองการของเรา นั้น การลงโทษจะประสบแก่พวกเขา เนื่องจากการที่พวกเขาละเมิด

50. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ฉันจะไม่กล่าวแก่พวกท่านว่า ที่ฉันมีบรรดาคลังสมบัติของอัลลอฮ์ และทั้งฉันก็ไม่รู้สิ่งเร้นลับ และฉันก็จะ

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَارَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ مِّنْ إِلَهِ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمْ بِهِ أَنْظُرْ كَيْفَ نَصَّرَفُ الْآيَاتِ تُرْهِمُ يَصْدُقُونَ ﴿٦٦﴾

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن أَنْتُمْ عَذَابَ اللَّهِ بَعَثَ أَوْ جَهَنَّمَ هَلْ لَهَا مِنكُمْ إِلَّا الْقَوْمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٧﴾

وَمَا نُرْسِلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ ءَامَنَ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٨﴾

وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا مَسْمُومِي الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿٦٩﴾

قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ

¹ คือได้ทราบล่วงหน้าก่อนแล้ว

ไม่กล่าวแก่พวกท่านว่า ฉันคือมะลัก ฉันจะไม่ปฏิบัติตาม นอกจากสิ่งที่ถูกให้เป็นโองการแก่ฉันเท่านั้น จงกล่าวเถิด คนตาบอดกับคนตาดีนั้นจะเท่าเทียมกันหรือ พวกท่านไม่ใคร่ครวญตอกรหรือ

51. และเจ้าจงตักเตือนด้วยอัลกุรอานแก่บรรดาผู้ที่เกรงกลัวว่าพวกเขาจะถูกนำไปซุมหนุมยังพระเจ้าของพวกเขา โดยที่อื่นจากพระองค์แล้ว ไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใด และไม่มีผู้ทำการชะฟาอะฮ์¹ คนใดสำหรับพวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะได้ยำเกรง

52. เจ้าจงอย่าขับไล่บรรดาผู้ที่วิงวอนต่อพระเจ้าของพวกเขา ทั้งในเวลาเช้าและเวลาเย็น² โดยปรารถนาความโปรดปรานจากพระองค์ ไม่เป็นภัยแก่เจ้าแต่อย่างใด ในการชำระพวกเขา และก็ไม่เป็นภัยแก่พวกเขาแต่อย่างใด จากการชำระเจ้า แล้วเหตุใดเจ้าจึงจะขับไล่พวกเขา (ถ้าเจ้าทำเช่นนั้นแล้ว) เจ้าก็จะกลายเป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้อธรรม

الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنِّي أَنْتَجِعُ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُحْشَرُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وِلَىٰ وَلَا شَفِيعٌ لَهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٥٢﴾

وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاوَةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٣﴾

¹ คือผู้ที่ได้รับอนุมัติจากอัลลอฮ์ ให้ทำการช่วยเหลือเพื่อให้พ้นจากการลงโทษ

² หมายถึงบรรดาผู้ที่ต่ำต้อย และยากจนอันได้แก่ ศุไฮบ ฮัมมาราบินยาซิด และคืออบาบ และผู้อ่อนแออื่นๆ กล่าวคือได้มีกุเรขกลุ่มหนึ่งได้ผ่านท่านนะบีโดยที่มีบุคคลดังกล่าวร่วมอยู่กับท่าน พวกเขาจึงกล่าวแก่ท่านนะบีว่า ท่านพอใจที่จะให้พวกนั้นเป็นส่วนหนึ่งของพวกท่านกระนั้นหรือ พวกนั้นกระนั้นหรือที่อัลลอฮ์ทรงเมตตาแก่พวกเขาท่ามกลางพวกเรา พวกเราจะเป็นผู้ดำเนินตามพวกนี้ได้อย่างไร ท่านจงขับไล่พวกเขาไปเถิด แล้วพวกเราจะปฏิบัติตามท่าน แล้วอัลลอฮ์ก็ทรงแจ้งแก่ท่านนะบีให้ขับไล่พวกเขา

53. และในทำนองนั้นเราได้ทดสอบบางคนของพวกเขาด้วยอีกบางคน¹ เพื่อพวกเขาจะได้กล่าวว่า ชนเหล่านี้กระนั้นหรือ² ที่อัลลอฮ์ทรงกรุณาแก่พวกเขา ในระหว่างพวกเขา อัลลอฮ์นั้นมิใช่เป็นผู้ทรงรู้อย่างต่อบรรดาผู้ที่กตัญญูตอกหรือ

54. และเมื่อบรรดาผู้ศรัทธาต่อบรรดาโองการของเราได้มาหาเจ้า (มุฮัมมัด) ก็จงกล่าวเถิดว่า ขอความปลอดภัยจงมีแต่พวกท่านเถิด พระเจ้าของพวกเจ้าได้กำหนดการเอ็นดูเมตตาไว้บนตัวของพระองค์ว่า ผู้ใดในหมู่พวกเจ้ากระทำความชั่วโดยไม่รู้แล้วเขาสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวหลังจากนั้น และปรับปรุงแก้ไขแล้ว แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงอภัยโทษ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

55. และในทำนองนั้นเราแจกแจงโองการทั้งหลาย และเพื่อที่วิถีทางของผู้กระทำผิดจะได้ประจักษ์ชัด³

56. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันถูกห้ามมิให้เคารพสักการะบรรดาผู้ที่พวกท่านวิงวอนกันอยู่⁴ อื่นจากอัลลอฮ์ จงกล่าวเถิด

وَكَذَلِكَ فَتَنَّا بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لِيَقُولُوا أَهَؤُلَاءِ مَن آتَاهُ اللَّهُ مِن فَضْلِهِ إِنَّهُمْ لَأَنبِيَآءَ اللَّهِ بِلَا عِلْمٍ بِالَّذِينَ أَرْسَلَهُمْ اللَّهُ

وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا قُلْ سَلِمْتُ عَلَيْكُمْ كَمَا كَتَبَ رَبُّكُمْ عَلَىٰ نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ أَنَّهُ مَن عَمِلَ مِنكُمْ سُوءًا بِجَهْلَةٍ ثُمَّ تَابَ مِن بَعْدِهِ وَأَصْلَحَ فَأَنَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ

وَكَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

قُلْ إِنِّي مُهِتٌ أَن أعْبُدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ كَمَا قَدْ صَلَّيْتُمْ إِذَا

¹ คือได้ทดสอบผู้มีเกียรติชาวกุเรซ ด้วยผู้ยากจนบางคนที่ศรัทธาต่อท่านนะบี และเป็นที่ยรักใคร่ของท่านนะบี อันได้แก่ ศุไยบ และเพื่อน ๆ ของเขา ทั้งนี้เพื่อลดความอิจฉาของพวกเขามา

² หมายถึงศุไยบและเพื่อน ๆ ของเขา ซึ่งเคยเป็นคนไร้เกียรติท่ามกลางพวกเขา แล้วได้กลายมาเป็นผู้มีเกียรติ และจะเป็นผู้นำพวกเขาอีกด้วยหรือ พวกเขาจะยอมรับได้อย่างไร กล่าวคือ พวกเขากล่าวถามด้วยความเย้ยหยันและดูถูก

³ ประจักษ์แก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้ไม่ดำเนินชีวิตในวิถีทางนั้น

⁴ คือบรรดามะลาอิกะฮ์ คนซอและฮ์ และบรรดาเจว็ด

ฉันจะไม่ปฏิบัติตามความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขา
ถ้าเช่นนั้น แน่หนอน ฉันก็ยอมหลงผิดไปด้วย
และฉันก็จะไม่ใช่เป็นคนหนึ่งในหมู่ผู้ได้รับคำ
แนะนำ

57. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) แท้จริงฉันอยู่บน
หลักฐานอันชัดเจน จากพระเจ้าของฉัน ใน
ขณะเดียวกันพวกเขาก็ปฏิเสธหลักฐานนั้น ที่
ฉันนั้นไม่มีสิ่งที่พวกเขาเร่งรีบกันตอก¹ แท้จริง
การชี้ขาดนั้นมีใช้สิทธิของใครอื่น นอกจาก
เป็นสิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น โดยที่พระองค์
จะทรงแจ้งความจริง² และพระองค์เป็นผู้ที่เยี่ยม
ที่สุดในบรรดาผู้ชี้ขาด

58. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากที่ฉันมีสิ่ง
(อำนาจ) ที่พวกเขาเร่งรีบกันแล้ว แน่หนอน
กิจการทั้งหลายก็ถูกชี้ขาดระหว่างฉันกับ
พวกท่านแล้ว และอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรู้อยิ่งต่อผู้
อธรรมทั้งหลาย

59. และที่พระองค์นั้นมีบรรดาญุญแแห่ง
ความเร้นลับ³ โดยที่ไม่มีใครรู้ญุญแเหล่านั้น
นอกจากพระองค์เท่านั้น และพระองค์ทรงรู้อะ

وَمَا أَنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ ﴿٦٧﴾

قُلْ إِنِّي عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِّن رَّبِّي وَكَذَّبْتُم بِهِ
مَا عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ إِنْ أَلْحَمُّ
إِلَّا لِلَّهِ يُفْضُ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ الْفَضِيلِينَ ﴿٦٧﴾

قُلْ لَوْ أَنِّي عِنْدِي مَا تَسْتَعْجِلُونَ بِهِ لَفُضِيَ
الْأَمْرُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ
بِالْغَالِبِينَ ﴿٦٨﴾

﴿٦٩﴾ وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يُعَلِّمُهَا إِلَّا هُوَ
وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنَ وَرَقَةٍ

¹ หมายถึงการลงโทษที่พวกเขาทำทนายให้ท่านนำมา ซึ่งท่านจะบีจะนำมาได้อย่างไร เพราะสิ่งนั้นเป็น
สิทธิของอัลลอฮ์เท่านั้น

² แจ้งความจริงที่พระองค์ได้ทรงชี้ขาดประชาชาติในอดีตมาแล้ว เพื่อจะได้เป็นบทเรียนแก่พวกเขา

³ หมายถึงว่าพระองค์ทรงรู้ความเร้นลับทั้งหลาย ประหนึ่งพระองค์ทรงมีลูกญุญแที่จะไขประตูแห่งความ
เร้นลับทั้งหลายทั้งมวล อนึ่งคำว่า مَفَاتِحُ นั้นเป็นพหูพจน์ของคำเอกพจน์สองคำ คือ مَفْتَحُ
แปลว่า คลัง และ مَفْتاحُ แปลว่า ลูกญุญแ ในการนี้ ถ้าจะแปลคำ الْغَيْبِ ว่า บรรดา
คลังแห่งความเร้นลับก็ได้ และความหมายก็ได้เปลี่ยนแปลงไปแต่อย่างใด

62. แล้วพวกเขาก็ถูกนำกลับไปยังอัลลอฮ์¹ ผู้เป็นนายอันแท้จริงของพวกเขา ฟังรู้เถิดว่าการซี้ชาต² นั้นเป็นสิทธิของพระองค์เท่านั้น และพระองค์เป็นผู้ที่รวดเร็วยิ่งในหมู่ผู้ชำระทั้งหลาย

ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ ۗ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ
وَهُوَ أَسْرَعُ الْحُسْبَانِ ﴿٦٢﴾

63. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ใครเล่า จะช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากบรรดาความมืดของทางบก³ และทางทะเล⁴ โดยที่พวกเจ้าวิงวอนขอต่อเขาด้วยความนอบน้อม และแผ่วเบาว่า ถ้าหากพระองค์ทรงช่วยเราให้รอดพ้นจากสิ่งนี้แล้ว แน่نونพวกข้าพระองค์ก็จะเป็นผู้ที่อยู่ในหมู่ผู้กตัญญูผู้รู้คุณ

قُلْ مَنْ يُنَجِّيكُمْ مِنْ ظُلُمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ تَدْعُونَهُ
تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَئِنْ أَنْجَانَا مِنْ هَذِهِ
لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿٦٣﴾

64. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮ์จะช่วยพวกท่านให้รอดพ้นจากมัน⁵ และจากความทุกข์ยากทุกอย่างด้วย แต่แล้วพวกท่านก็ให้มีภาคีขึ้นอีก (แก่พระองค์)

قُلْ اللَّهُ يُنَجِّيكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٦٤﴾

65. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) พระองค์คือผู้ทรงสามารถที่จะส่งการลงโทษมายังพวกท่าน จากเบื้องบน⁶ ของพวกท่านหรือจากใต้เท้า⁷ ของ

قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلٰٓى أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِّنْ فَوْقِكُمْ
أَوْ مِّنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ ۖ أَوْ يَلْبَسَكُمْ سِيعًا وَيُدْرِكَ بِعَصْفِكُمْ

¹ หมายถึงในวันกิยามะฮ์

² หมายถึงการซี้ชาตในวันกิยามะฮ์

³ ในเวลาค่ำคืนเดือนมืด ขณะหลงทาง

⁴ ในขณะที่มีมรสุมอันรุนแรง หรือในยามค่ำคืนอันมืดมิด โดยที่ไม่รู้ว่าจะมุ่งหน้าไปทางทิศใด

⁵ รอดพ้นจากความมืดเหล่านั้น

⁶ เช่นให้หินตกลงมาบนพวกเขา ประหนึ่งฝน หรือไม่ก็ให้มีกัมปนาท หรือลมพายุอันรุนแรงพัดมา เป็นต้น

⁷ เช่นให้ธรณีสูบ หรือให้แผ่นดินไหว เป็นต้น

พวกท่านหรือ ให้พวกท่านปนเปกันโดยมีหลายพวก¹ และให้บางส่วนของพวกท่านลืมนส ซึ่งการรุกรานของอีกบางส่วน จงดูเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เรากำลังแจจแจงโองการทั้งหลายอยู่อย่างไร เพื่อว่าพวกเขาจะได้เข้าใจ

66. และกลุ่มชนของเจ้านั้นได้ปฏิเสธอัลกุรอานทั้ง ๆ ที่อัลกุรอานนั้นเป็นสัจธรรม จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ฉันมิใช่ผู้พิทักษ์พวกท่านอีก²

67. สำหรับแต่ละชาวคราวนั้น³ ย่อมมีเวลาที่เกิดขึ้น และพวกเจ้าจะได้รู้

68. และเมื่อเจ้าเห็นบรรดาผู้ซึ่งกำลังวิพากษ์วิจารณ์กันอยู่ในบรรดาโองการของเรา⁴ แล้วก็จงออกห่างจากพวกเขาเสีย จนกว่าพวกเขาจะวิพากษ์วิจารณ์ในเรื่องอื่นจากนั้น และถ้าช่วยฏอนทำให้เจ้าลืมแล้ว ก็จงอย่านั่งร่วมกับพวกที่อธรรมเหล่านั้นต่อไป หลังจากที่มีการนึกขึ้นได้

بِأَسْبَعِيضٍ أَنْظُرَ كَيْفَ نَصْرَفُ

الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُوْنَ ﴿٦٥﴾

وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ

بِوَكِيلٍ ﴿٦٦﴾

لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَقَرٌّ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ

حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِنَّمَا يُنْسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ

فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾

¹ ให้มีผู้คนหลายพวกปนเปกันอยู่ในหมู่พวกท่าน ซึ่งแต่ละพวกก็มีความคิดเห็นไปคนละทาง อันก่อให้เกิดการแตกแยกและนำมาซึ่งความไม่สงบ

² พิทักษ์รักษาให้พวกท่านประพฤติตามบัญญัติของพระเจ้า หากแต่ฉันเพียงมีหน้าที่ชี้แจงบัญญัติของพระองค์ให้พวกท่านทราบเท่านั้น ส่วนพวกท่านจะเชื่อฟังหรือไม่นั้นเป็นหน้าที่ของพวกท่าน และเป็นผู้รับผิดชอบต่อพระองค์

³ คือชาวคราวเกี่ยวกับความเมตตาภักดี และเกี่ยวกับการลงโทษภักดี ที่ท่านนะบีได้แจ้งให้ทราบนั้น มันจะต้องเกิดขึ้นแน่ ๆ ตามเวลาที่มันถูกกำหนดไว้

⁴ วิพากษ์วิจารณ์ในทำนองเหยียดหยัน

69. และไม่เป็นภัยแก่บรรดาผู้ที่ยำเกรงแต่อย่างใดจากการชำระพวกเขา แต่ทว่าเป็นการตักเตือน (แก่พวกเขา) เพื่อว่าพวกเขาจะดียำเกรง¹

70. และเจ้าจงปล่อยเสีย ซึ่งบรรดาผู้ที่² ยึดเอาศาสนา³ ของพวกเขาเป็นของเล่น และสิ่งให้ความเพลิดเพลิน⁴ และชีวิตความเป็นอยู่ในโลกนี้ได้หลอกลวงพวกเขา⁵ และเจ้าจงเตือนด้วยอัล-กุรอาน⁶ การที่ชีวิตหนึ่งชีวิตใด จะถูกสังกัดอยู่⁷ กับสิ่งที่ชีวิตได้ชวนชวayıไว้ โดยที่อื่นจากอัลลอฮ์ แล้วจะไม่มีผู้ช่วยเหลือคนใด และไม่มีผู้ทำการชะฟาอะฮ์ คนใดสำหรับชีวิตนั้น และถ้าชีวิตนั้นจะไถ่ถอนด้วยสิ่งไถ่ถอนทุกอย่าง มันก็จะไม่ถูกรับจากชีวิตนั้น ชนเหล่านี้คือบรรดาผู้ที่ได้ถูกให้สังกัดอยู่กับสิ่งที่พวกเขาได้แสวงหาไว้ ซึ่งพวกเขาจะได้รับเครื่องดื่มจากน้ำที่ร้อนจัด และจะได้รับการลงโทษอันเจ็บแสบ เนื่องจากที่พวกเขาปฏิเสธการศรัทธา

وَمَا عَلَى الَّذِينَ يَتَّقُونَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِنْ شَيْءٍ وَلَكِنْ ذَكَرُوا لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ ﴿٦٩﴾

وَذَرِ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَعِبًا وَلَهْوًا وَعَرْتَهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَذَكَرَ رَبَّهُمْ أَنَّ يُسَلُّ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلِيٌّ وَلَا شَفِيعٌ وَإِنْ تَعَدَّلَ كُلُّ عَدَلٍ لَا يُؤْخَذَ مِنْهَا أُولَئِكَ الَّذِينَ أُبْسِلُوا بِمَا كَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ﴿٧٠﴾

¹ เลิกกระทำการเย้ยหยัน

² หมายถึงพวกมุชริกมักกะฮ์

³ หมายถึง ศาสนาอิสลาม กล่าวคือแม้ว่าพวกเขาจะไม่รับนับถือ แต่ก็ถือว่าเป็นศาสนาของพวกเขา เพราะอัลลอฮ์ทรงประทานมาให้พวกเขา

⁴ เนื่องจากพวกเขาได้วิพากษ์วิจารณ์ศาสนาอิสลามในทำนองเย้ยหยัน แล้วหัวเราะกันอย่างสนุกสนาน และเพลิดเพลิน

⁵ หลอกลวงพวกเขาให้หลงผิดไปว่า ชีวิตความเป็นอยู่ของพวกเขาในโลกลูกโลกนี้เท่านั้น หรือไม่กี่เมื่อโลกนี้ดีเสียอย่าง ถ้าโลกหน้ามีจริงก็ยอมดีในโลกหน้าด้วย ไม่จำเป็นต้องไปเชื่อฟังมุฮัมมัดแต่อย่างใด

⁶ ตักเตือนให้พวกเขาทราบในความเป็นจริงที่จะเกิดขึ้นแก่พวกเขาในวันกิยามะฮ์

⁷ คือถูกลงโทษตามความชั่วที่ชีวิตนั้นได้ประกอบไว้

71. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า เราจะวิงวอนขอต่อสิ่งที่ไม่ให้คุณแก่เราได้ และไม่โทษแก่เราได้ อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ และเราก็จะถูกรื้อฟื้นสำนึกของเราแล้ว¹ หลังจากที่อัลลอฮ์ได้ทรงแนะนำเราแล้ว ดังผู้ที่พวกชัยฏอนได้ทำให้เขาหลงไปในแผ่นดินในสภาพที่งงวย² ซึ่งเขามีเพื่อน ๆ เรียกร้องเขาให้ไปสู่คำแนะนำที่ถูกต้อง³ ว่า จงมาหาพวกเราเถิด⁴ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงคำแนะนำของอัลลอฮ์เท่านั้นคือคำแนะนำ (ที่แท้จริง) และพวกเราได้รับบัญชาให้เราสวามิภักดิ์แต่พระเจ้าเป็นเจ้าแห่งสากลโลกเท่านั้น

قُلْ أَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُنَا وَلَا يَضُرُّنَا
وَنُرِدُّ عَلَىٰ أَعْقَابِنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْنَا اللَّهَ كَالَّذِي
اسْتَهْوَتْهُ الشَّيَاطِينُ فِي الْأَرْضِ حَيْرَانًا لَهُ
أَصْحَابٌ يَدْعُوهُ إِلَى الْهُدَىٰ آتَيْنَا قُلُوبًا
هُدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهُدَىٰ وَأُمِّرْنَا لِلْإِسْلَامِ
لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

72. และ (พวกเราได้รับบัญชา) ว่า จงด่ารางวัลซึ่งการละหมาด และจงยำเกรงพระองค์เถิด และพระองค์คือผู้ที่พวกเจ้าจะถูกนำกลับไปชุมนุมยังพระองค์

وَأَنْ أَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتَقُواهُ وَهُوَ الَّذِي إِلَيْهِ
تُحْشَرُونَ ﴿٧﴾

73. และพระองค์คือ ผู้ที่ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินด้วยความจริง และวันที่⁵ พระองค์ตรัสว่า เจ้าจงเป็นขึ้น แล้วมันก็จะขึ้น พระดำรัสของพระองค์คือความจริง⁶ และอำนาจ

وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
بِالْحَقِّ وَيَوْمَ يَقُولُ كُنْ فَيَكُونُ قَوْلَهُ الْحَقُّ
وَلَهُ الْمُلْكُ يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ عَنَّا الْعَلَمِيبِ

¹ หมายถึงหันหลังกลับไปสู่ความมกมายดังเดิม

² ไม่รู้ว่าเขาอยู่ที่ไหน และไม่รู้ว่าจะเดินไปทางไหน ซึ่งเป็นทางที่ถูก

³ คือบัญญัติแห่งศาสนาของอัลลอฮ์

⁴ แต่เขาหาได้เชื่อฟังไม่ ในการนี้จึงทำให้เขาได้รับความทายนะ

⁵ วันสร้างโลกโดยที่ทรงประกาศิตว่า จงเป็นขึ้น แล้วก็ขึ้น

⁶ สิ่งใดที่พระองค์ทรงแจ้งให้ทราบนั้นเป็นความจริงทั้งสิ้น

ทั้งหลายนั้นเป็นของพระองค์ ในวันที่จะถูกเป่าเข้าไปในแตร¹ พระองค์คือผู้ทรงรอบรู้ในสิ่งเร้นลับ และในสิ่งเปิดเผย² และพระองค์คือผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้อย่างละเอียดถี่ถ้วน

74. และจงรำลึกขณะที่อิบรอฮีมได้กล่าวแก่บิดาของเขา คืออาซूरว่า ท่านจะยึดถือเอาบรรดาเจว็ดเป็นที่เคารพสักการะกระนั้นหรือ แท้จริงฉันเห็นว่าท่านและกลุ่มชนของท่านนั้นอยู่ในความหลงผิดอันชัดแจ้ง

75. และในทำนองนั้นแหละ เราצהให้อิบรอฮีมเห็นอำนาจอันยิ่งใหญ่³ ในบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน และเพื่อที่เขาจะได้เป็นผู้หนึ่งในหมู่ผู้เชื่อมั่นทั้งหลาย

76. ครั้นเมื่อกลางคืนปกคลุมเขา เขาได้เห็นดาวดวงหนึ่ง เขากล่าวว่า นี่คือพระเจ้าของฉัน แต่เมื่อมันลับไป เขาก็กล่าวว่า ฉันไม่ชอบบรรดาสิ่งที่ลับไป

77. ครั้นเมื่อเขาเห็นดวงจันทร์กำลังขึ้น เขาก็กล่าวว่านี่คือพระเจ้าของฉัน แต่เมื่อมันลับไป เขาก็กล่าวว่า ถ้าพระเจ้าของฉันมิได้ทรงแนะนำฉันแล้ว แน่นอนฉันก็จะกลายเป็นคนหนึ่งในกลุ่มชนที่หลงผิด

وَالشَّهَادَةُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٧٦﴾

﴿٧٤﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ إِذْ رَأَى أَن تَضَحُّ بِصَنَامِكَ يَا أَبَتِ أَيُّهَا الَّذِي اسْتَوْجَدُ أَصْنَامًا مَا لَهُمْ بِإِلَهِئَتِي مِن شَيْءٍ وَإِنِّي أَخَافُ أَن يُبَدِّلَ مِنِّي مِثْلَ مَا كُنتَ تَعْبُدُ ﴿٧٥﴾

وَكَذَلِكَ نُرِي إِبْرَاهِيمَ مَلَكُوتَ السَّمَوَاتِ وَالأَرْضِ وَلِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنِينَ ﴿٧٦﴾

فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اللَّيْلُ رَأَى الْكَوْكَبَ قَالَ هَذَا رَبِّيَ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَأَقْلِبَنَّ لَكَ مَا كُنتَ تَعْبُدُ ﴿٧٧﴾

فَلَمَّا رَأَى الْقَمَرَ بَازِعًا قَالَ هَذَا رَبِّيَ فَلَمَّا أَفَلَ قَالَ لَئِن لَّمْ يَهْدِنِي رَبِّي لَأَكُونَنَّ مِنَ الْقَوَّامِينَ ﴿٧٨﴾

¹ วันที่แตรจะถูกเป่าเป็นครั้งที่สองโดยอิสรอไฟล เพื่อให้มนุษย์พื้นดินศึพ

² หมายถึงอัลลอฮ์ ซุบหฺานะฮฺวะตะอะลา

³ อำนาจอันยิ่งใหญ่ของอัลลอฮ์

78. ครั้นเมื่อเขาเห็นดวงอาทิตย์กำลังขึ้น เขาก็กล่าวว่า นี่แหละคือพระเจ้าของฉัน นี่แหละใหญ่กว่า¹ แต่เมื่อมันได้ลับไป เขาก็กล่าวว่า โอ้กลุ่มชนของฉัน แท้จริงฉันขอปลีกตัวออก² จากสิ่งที่พวกท่านให้มีภาคีขึ้น (แก้อัลลอฮ์)

79. แท้จริงข้าพระองค์ขอผินหน้าของข้าพระองค์แต่ผู้ที่ทรงสร้างบรรดาชั้นฟ้า และแผ่นดิน ในฐานะผู้ไฝ่หาความจริง ผู้สวามิภักดิ์ และข้าพระองค์มิใช่คนหนึ่งในหมู่ผู้ให้มีภาคีขึ้น

80. และกลุ่มชนของเขาได้โต้เถียงเขา เขาได้กล่าวว่า พวกท่านจะโต้เถียงฉันในเรื่องอัลลอฮ์³ กระนั้นหรือ และแท้จริงพระองค์ได้ทรงแนะนำฉันแล้ว และฉันจะไม่กลัวสิ่งที่พวกท่านให้สิ่งนั้นเป็นภาคีขึ้น⁴ นอกจากพระเจ้าของข้าพระองค์ จะทรงประสงค์สิ่งหนึ่งสิ่งใดเท่านั้น พระเจ้าของฉันนั้นมีความรู้กว้างขวางทั่วทุกสิ่ง แล้วพวกเจ้าไม่รำลึกกันหรือ

81. และอย่างไรเล่าที่ฉันจะกลัวสิ่งที่พวกท่านให้มีภาคีขึ้น โดยที่พวกท่านไม่กลัวที่พวกท่านได้ให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่พระองค์มิได้

فَلَمَّا رَأَى الشَّمْسُ بَازِعَةً قَالَ هَذَا رَبِّي هَذَا أَكْبَرُ فَلَمَّا أَفَلَتْ قَالَ يَلْقَوْمِ إِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ﴿٧٨﴾

إِنِّي وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٧٩﴾

وَحَاجَّهُ قَوْمُهُ قَالَ أَتُحَدِّثُونَ فِي اللَّهِ وَقَدْ هَدَانِي وَلَا أَخَافُ مَا تُشْرِكُونَ بِهِ إِلَّا أَن يَشَاءَ رَبِّي شَيْئًا وَسِعَ رَبِّي كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٠﴾

وَكَيْفَ أَخَافُ مَا أَشْرَكْتُمْ وَلَا تَخَافُونَ أَنَّكُمْ أَشْرَكْتُم بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ عَلَيْكُمْ

¹ ใหญ่กว่าดวงดาวและดวงจันทร์

² ไม่ขอเกี่ยวข้องกับกับการที่พวกท่านให้มีภาคีขึ้นแก่อัลลอฮ์ เพราะฉันรู้แล้วว่าเป็นความมวงมาย และเป็นความผิดมหันต์

³ คือเรื่องการให้เอกภาพแก่พระองค์ ทั้งนี้เนื่องจากนะบีอิบรอฮีม เรียกให้ยึดถือในเอกภาพของพระองค์ แต่พวกเขาไม่เห็นด้วย

⁴ ไม่กลัวว่าบรรดาเจว็ดที่พวกท่านให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์นั้นจะทำร้ายฉัน เพราะฉันรู้ว่ามันไม่ให้คุณให้โทษใครได้แต่อย่างใด

ทรงให้มีหลักฐานใด ๆ ลงมาแก่พวกท่านในสิ่งนั้น¹ แล้วฝ่ายใดเล่าในสองฝ่ายนั้น² เป็นฝ่ายที่สมควรต่อความปลอดภัย³ ยิ่งกว่า หากพวกท่านรู้

82. บรรดาผู้ที่ศรัทธา โดยที่มีได้ให้การศรัทธาของพวกเขาย่อมเป็นการอธรรม⁴ นั้น ชนเหล่านี้แหละพวกเขาจะได้รับความปลอดภัย และพวกเขาคือผู้ที่รับเอาคำแนะนำไว้

83. และนั่นคือ หลักฐานของเราที่ได้ให้มันแก่อิบรอฮีม โดยมีฐานะเหนือกลุ่มชนของเขา เราจะยกขึ้นหลายชั้น ผู้ที่เราประสงค์ แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้น เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

84. และเราได้ให้แก่เขา ซึ่งอิสฮาก และยะอุกุบ ทั้งหมดนั้นเราได้แนะนำแล้ว และนุฮฺ เราก็ได้แนะนำแล้วแต่ก่อนโน้น และจากลูกหลานของเขา⁵ คือดาวูด และสุลัยมาน และอัยยูบ และยูซุฟ และมุซา และฮารุน และในทำนองนั้นแหละ เราจะตอบแทนแก่ผู้กระทำความดีทั้งหลาย

85. และชะกะรียา และยะฮฺยูยา และอีซา และอิลยาส ทุกคนนั้นอยู่ในหมู่คนดี

سُلْطَنًا فَأَيُّ الْفَرِيقَيْنِ أَحَقُّ بِالْأَمْنِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَئِكَ لَهُمُ الْأَمْنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾

وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مَن نَّشَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا هَدَيْنَا مِن قَبْلُ وَمِن ذُرِّيَّتِهِ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾

وَزَكَرِيَّا وَيَحْيَى وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلٌّ مِّنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٥﴾

¹ มิได้ทรงให้มีหลักฐานลงมารบรองสิ่งนั้นว่าเป็นผู้มีภาคีกับพระองค์ในการได้รับการเคารพสักการะ
² คือฝ่ายที่ให้เอกภาพแก่อัลลอฮ์ กับฝ่ายที่ให้มีภาคีแก่พระองค์
³ ปลอดภัยจากการที่จะถูกลงโทษ
⁴ การอธรรมที่นี้ หมายถึงการชริก (การให้มีภาคีแก่อัลลอฮ์)
⁵ ของนะบีอิบรอฮีม

86. และอิสมาอีล และอัล-ยะสะอู และยูนูส และลูฏ แต่ละคนนั้น เราได้ให้ดีเด่นเหนือกว่า ประชาชาติทั้งหลาย

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيُوشَعَ وَلُوطًا وَكَانَ
فَضَّلْنَا عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٨٦﴾

87. และ (เราได้ให้ดีเด่นอีก) ซึ่งส่วนหนึ่ง จากบรรพบุรุษของพวกเขา และลูกหลานของพวกเขา และพี่น้องของพวกเขา และเราได้เลือกพวกเขา¹ และได้แนะนำพวกเขาไปสู่ทางอันเที่ยงตรง

وَمِنَ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ
وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾

88. นั่นแหละคือ คำแนะนำของอัลลอฮ์ โดยที่พระองค์จะทรงแนะนำผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ ในหมู่พวกบ่าวของพระองค์ ด้วยคำแนะนำนั้น และหากพวกเขาได้ให้มีภาคีขึ้นแล้ว แน่หนอนสิ่งที่พวกเขาเคยกระทำกันมา ก็สูญสิ้นไปจากพวกเขา²

ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ
وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٨﴾

89. ชนเหล่านี้คือ ผู้ที่เราได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขา และให้คำตัดสิน³ และให้การเป็นนะบีย์ด้วย แต่ถ้านเหล่านี้⁴ ปฏิเสธศรัทธาต่อมัน⁵ แน่หนอน เราได้มอบมันไว้แล้วแก่กลุ่มชนหนึ่งที่พวกเขา มิใช่เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาต่อมัน

أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنَّبِيَّةَ
فَإِن يَكْفُرْ بِهَا هُمْ فَآلَاءُ فَقَدْ وُكِّنَّا بِهَا قَوْمًا لَّا يُسْأَلُونَ
بِهَا بِكُفْرِهِمْ ﴿٨٩﴾

¹ เลือกพวกเขาให้เป็นนะบีของพระองค์

² ถูกทำลายหมดสิ้น ด้วยการที่พวกเขาให้มีภาคีขึ้น

³ คือให้มีความเข้าใจในบัญญัติของพระองค์ จนสามารถรู้ข้อตัดสินในปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

⁴ หมายถึงมุชริกชาวมักกะฮ์

⁵ หมายถึง คัมภีร์ คำชี้ขาด และการเป็นนะบี

90. คนเหล่านี้¹ คือผู้ที่อัลลอฮ์ได้ทรงแนะนำไว้ ดังนั้นด้วยคำแนะนำของพวกเขา เจ้า² จึงเจริญรอยตามเกิด จงกล่าวเถิด³ (มุฮัมมัด) ว่า ฉันจะไม่ขอต่อพวกท่าน ซึ่งค่าจ้างใด ๆ ในการให้⁴ ศรัทธาต่ออัล-กุรอาน อัล-กุรอานนั้นมิใช่อะไรอื่นนอกจากคำตักเตือนสำหรับประชาชาติทั้งหลายเท่านั้น

91. และพวกเขา⁵ มิได้ให้ความยิ่งใหญ่แก่อัลลอฮ์ตามควรแก่ความยิ่งใหญ่ของพระองค์ (จงรำลึก) ขณะที่พวกเขากล่าวว่า อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานสิ่งใดแก่บุรุษคนใด⁶ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ผู้ใดเล่าที่ได้ทรงประทานลงมา ซึ่งคัมภีร์ที่มุขานำมาเป็นแสงสว่าง และคำแนะนำแก่มนุษย์ ซึ่งพวกท่านได้บันทึกไว้ในกระดาศ⁷ โดยที่จะได้เปิดเผยมัน และก็ปกปิดมันไว้มากมาย⁸ และพวกเจ้า⁹ ถูกสอนในสิ่งที่

أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ آفْتِدَةٌ
قُلْ لَّا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ
إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْنَا
بَشِيرًا مِّنْ سَمِيٍّ قُلْ مَنْ أَنزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاءَ بِهِ
مُوسَىٰ نُورًا وَهُدًى لِّلنَّاسِ لِيَجْعَلُوهُ لِقَاءِ رَبِّهِمْ
فَالَّذِينَ كَفَرُوا سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩١﴾
تَبَدُّوْنَهَا وَتُخْفَوْنَ كَثِيرًا وَعَلَّمْتُمْ مَا لَمْ تَعْلَمُوا أَنَّكُمْ
وَلَاءَ آبَاءِكُمْ قُلْ إِنَّ اللَّهَ تَرَدَّدَهُمْ فِي حَوْصِهِمْ
يَلْعَبُونَ ﴿٩١﴾

¹ หมายถึงบรรดานะบีสิบแปดคนที่นามของท่านถูกระบุในอายะฮ์ที่ผ่านมา

² หมายถึงนะบีมุฮัมมัด คืออัลลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม

³ กล่าวแก่มุชริกมักกะฮ์

⁴ คือให้พวกมุชริกมักกะฮ์ศรัทธา

⁵ หมายถึงพวกเขา

⁶ หมายถึงนะบีมุฮัมมัด กล่าวคือพวกชีวิตต้องการปฏิเสธการเป็นนะบีของมุฮัมมัด โดยกล่าวอย่างขาดสติว่า อัลลอฮ์ไม่เคยประทานโองการของพระองค์ให้แก่มนุษย์คนใด ทั้ง ๆ ที่ท่านนะบีมุฮาซ็ิบเป็นนะบีของพวกเขาก็เป็นมนุษย์

⁷ เพียงส่วนหนึ่ง เพื่อเปิดเผยให้ประชาชนทราบ

⁸ เช่นลักษณะของท่านนะบีมุฮัมมัด เป็นต้น

⁹ หมายถึงชาวอาหรับ

ทั้งพวกเจ้า และบรรพบุรุษของพวกเจ้ามิได้รู้มาก่อน จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า¹ (ผู้ทรงประทาน) คืออัลลอฮ์ นั่นเอง แล้วจงปล่อยพวกเขาสนทนากันในการวิพากษ์วิจารณ์ของพวกเขาต่อไป

92. นี่คือนักคัมภีร์² ที่เราได้ให้ลงมาอันเป็นนักคัมภีร์ที่มีความจำเริญ³ ที่ยืนยันสิ่ง⁴ ซึ่งอยู่เบื้องหน้านักคัมภีร์นี้ และเพื่อที่เจ้าจะได้ตักเตือนแม่แห่งเมืองทั้งหลาย⁵ และผู้ที่อยู่รอบๆ แม่เมืองนั้น⁶ และบรรดาผู้ที่ศรัทธาต่อปรโลกนั้น พวกเขาเยอมนศรัทธาต่อนักคัมภีร์นี้ และขณะเดียวกันพวกเขาก็จะรักษาการละหมาดของพวกเขา

93. และใครเล่าคือ ผู้ธรรมยิ่งกว่าผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ หรือกล่าวว่าได้ถูกประทานโอองการแก่ฉัน ทั้ง ๆ ที่มิได้มีสิ่งใดถูกประทานให้เป็นโอองการแก่เขา และผู้ที่กล่าวว่าฉันจะให้ลงมาเช่นเดียวกับสิ่งที่อัลลอฮ์ให้ลงมา และหากเจ้าจะได้เห็น ขณะที่บรรดาผู้ธรรมอยู่ในภาวะคับขันแห่งความตาย และมลาอิกะฮ์กำลังแบมือของพวกเขา (โดยกล่าวว่า) จงให้ชีวิต

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبْرُورًا مُصَدِّقًا لِّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلِنُنذِرَ أُمَّ الْقُرَىٰ وَمَنْ حَوْلَهَا وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَهُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ﴿٩٢﴾

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْشَيْءٌ وَمَنْ قَالَ سَأُنزِلُ مِثْلَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ فِي غَمَرَاتِ الْمَوْتِ وَالْمَلَائِكَةُ بَاسِطُوا أَيْدِيهِمْ آخِرِينَ جَاءَتْ أَنفُسَهُمْ الْيَوْمَ تُجْرَبُونَ عَذَابَ آلِهَةٍ بِمَا كُنتُمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ وَكُنتُمْ عَنْ آيَاتِهِ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٩٣﴾

¹ คือกล่าวว่า ผู้ที่ประทานคัมภีร์ให้แก่กะบีมุฮัมมัดนั้น คืออัลลอฮ์ ซึ่งพระองค์ก็ได้ทรงประทานให้แก่ฉันด้วย

² คัมภีร์อัล-กุรอาน

³ มีคุณความดีอันมาก ใครศรัทธาและปฏิบัติตามก็จะได้รับความจำเริญ

⁴ หมายถึง ยืนยันบรรดาคัมภีร์ที่อัลลอฮ์ได้ทรงประทานลงมาก่อนอัล-กุรอานว่าเป็นคัมภีร์ที่พระองค์ทรงประทานลงมาจริง

⁵ หมายถึงเมืองมักกะฮ์ และคำว่าตักเตือนแม่แห่งเมืองทั้งหลายนั้นหมายถึง ตักเตือนชาวมักกะฮ์ผู้นั้นเอง

⁶ หมายถึงมนุษยชาติทั้งหมด

ของพวกท่านออกมา วันนี้พวกท่านจะได้รับ
การตอบแทน ซึ่งโทษแห่งการต่ำต้อย เนื่องจาก
ที่พวกท่านกล่าวให้ร้ายแก่อัลลอฮ์ โดยปราศจาก
ความจริง¹ และเนื่องจากการที่พวกท่านแสดง
ยศต่อบรรดาโองการของพระองค์

94. และแน่นอนพวกเจ้าได้มายังเราโดยลำพัง²
เยี่ยงที่เราได้บังเกิดพวกเจ้ามาในครั้งแรก และ
พวกเจ้าได้ละทิ้งสิ่งที่เราได้ให้แก่พวกเจ้าไว้
เบื้องหลังของพวกเจ้า³ และเราไม่เห็นอยู่กับ
พวกเจ้าบรรดาผู้ที่จะช่วยเหลือพวกเจ้าที่พวกเจ้า
ได้อ้างไว้ว่า พวกเขาเป็นผู้มีหุ้นส่วนในพวกเจ้า⁴
แน่นอนได้ขาดเป็นเสียง ๆ แล้วในระหว่างพวกเจ้า
และได้หายจากพวกเจ้าสิ่งที่พวกเจ้าได้อ้างไว้

95. แท้จริงอัลลอฮ์ เป็นผู้ทรงให้เมล็ดพืช
และเมล็ดอินทผลัมปรืออก⁵ ทรงให้สิ่งที่มีชีวิต
ออกจากสิ่งที่ไม่มีชีวิต⁶ และทรงให้สิ่งที่ไม่มีชีวิต
ออกจากสิ่งที่มีความชีวิต⁷ นั่นแหละคืออัลลอฮ์ แล้ว
อย่างไรเล่าที่พวกเจ้าถูกหันเหไปได้

وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرَادَىٰ كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ
وَرَزَقْنَاكُمْ مَا حَوَّلْنَاكُمْ وَرَاءَ ظُهُورِكُمْ وَمَا نَرَىٰ
مَعَكُمْ شُفَعَاءَ كُمُ الَّذِينَ زَعَمْتُمْ أَنَّهُمْ فِيكُمْ شُرَكَاءُ
لَقَدْ نَقَطَ بَيْنَكُمْ وَضَلَّ عَنْكُمْ
مَا كُنْتُمْ زَاعِمُونَ ﴿٩٤﴾

﴿٩٥﴾ إِنَّ اللَّهَ فَالِقُ الْحَبِّ وَالنَّوَىٰ يُخْرِجُ الْحَيَّ
مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ ذَٰلِكُمْ اللَّهُ فَالِقُ
نُوءُكُونَ ﴿٩٥﴾

¹ เช่นกล่าวหาว่า พระองค์มิได้ทรงประทานสิ่งใดแก่ท่านนะบีมุฮัมมัด หรือว่าพระองค์ทรงมีพระบุตร เป็นต้น

² ลำพังผู้เดียวไม่มีใครติดสอยห้อยตามเพื่อให้ความคุ้มครองและช่วยเหลือ

³ คือบ้านช่องและทรัพย์สิน

⁴ มีหุ้นส่วนในการได้รับการเคารพสักการะร่วมกับอัลลอฮ์

⁵ เพื่อหน่อของมันจะได้แทงออกมาได้

⁶ เช่นให้ไก่ออกจากไข่

⁷ เช่นให้ไซ่ออกจากไม้

96. ผู้ทรงเผยอรัญภัย¹ และทรงให้กลางคืนเป็นเวลาพักผ่อน และทรงให้ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นการคำนวณ² นั่นคือการกำหนดให้มีขึ้นของผู้ทรงเดชานุภาพ ผู้ทรงปรีชาญาณ

97. และพระองค์คือ ผู้ที่ทรงให้มีแก่พวกเจ้าซึ่งดวงดาวทั้งหลาย เพื่อพวกเจ้าจะได้รับคำสั่งนำด้วยดวงดาวเหล่านั้น³ ทั้งในคามมิดแห่งทางบกและทางทะเล แน่หนอนเราได้แจกแจงโองการทั้งหลายไว้แล้ว สำหรับกลุ่มชนที่รู้⁴

98. และพระองค์คือ ผู้ที่ทรงให้พวกเจ้าเกิดขึ้นจากชีวิตหนึ่ง⁵ โดยให้มีที่พัก⁶ และให้มีที่ฝาก⁷ แน่หนอนเราได้แจกแจงโองการทั้งหลายไว้แล้ว สำหรับกลุ่มชนที่เข้าใจ⁸

99. และพระองค์นั้นคือ ผู้ที่ทรงให้น้ำลงมาจากฟากฟ้า แล้วทรงให้ออกมาด้วยน้ำนั้น ซึ่งพันธุ์พืชของทุกสิ่งและเราได้ให้ออกจากพันธุ์พืชนั้นซึ่งสิ่งที่มีสีเขียว จากสิ่งที่มีสีเขียวนั้น เราได้ให้ออกมาซึ่งเมล็ดที่ซ่อนตัวกันอยู่⁹ และ

فَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَعَلَ الْآيَاتِ سَكَا وَالشَّمْسِ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَعْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿٦٦﴾

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ النُّجُومَ لِيَهْتَدُوا بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٦٧﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَمُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ ﴿٦٨﴾

وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ الْبَحْرِ جَبَلًا مِنْ ظُلُمَاتِهَا فِتْنَانًا دَابِيَةً وَجَعَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ السَّابِغَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾

¹ คือทรงขจัดความมืดออกและทรงให้รุ่งเช้าประจักษ์ขึ้น

² ให้การขึ้นและการตกของมันทั้งสองเป็นการนับวัน เดือน และปี

³ ขณะหลงทางอยู่ในความมืด ทั้งนี้โดยสังเกตดูมัน แล้วจะรู้ได้ว่าทิศทางไหนที่ควรจะไป

⁴ สำหรับคนที่เคยใช้ดวงดาวนำทางแล้ว ย่อมจะยอมรับในความยิ่งใหญ่ของพระองค์

⁵ หมายถึงท่านนะบีอาดัม

⁶ คือที่กระดุกหลังของชายหรือลูกอذنตะในสภาพอสุจิ

⁷ คือที่มดลูกของหญิง ในสภาพเริ่มเจริญเติบโต

⁸ สำหรับกลุ่มชนที่เข้าใจในเรื่องนี้ย่อมเห็นในเดชานุภาพของพระองค์

⁹ เช่น ผลทับทิม และส้มโอ เป็นต้น

จากต้นอินทผลัมนั้น จันของมันเป็นหลายตำ¹
(และทรงให้ออกมาด้วยน้ำนั้นอีก) ซึ่งสวนองุ่น
และชัยตูน² และทับทิม โดยมีสภาพคล้ายกัน
และไม่คล้ายกัน พวกเขาจึงมองดูผลของมัน
เมื่อมันเริ่มออกผล และเมื่อมันแก่สุก แท้จริง
ในสิ่งเหล่านั้นแน่นอน มีสัญญาณมากมาย
สำหรับหมู่ชน ผู้ศรัทธา

100. และพวกเขาได้ให้มีขึ้นแก่อัลลอฮ์ ซึ่ง
บรรดาภาคีแห่งญิน³ ทั้งๆ ที่พระองค์ทรงบังเกิด
พวกเขา⁴ แต่พวกเขา⁵ ได้อุปโลกน์ให้แก่พระองค์
ซึ่งบรรดาบุตรชาย และบรรดาบุตรหญิง โดย
ปราศจากความรู้ พระองค์ทรงบริสุทธิ์และทรง
สูงส่งเกินกว่าที่พวกเขาจะกล่าวให้ลักษณะกัน

101. พระผู้ทรงประดิษฐ์ บรรดาชั้นฟ้า และ
แผ่นดิน อย่างไรก็ตามที่พระองค์จะทรงมีพระบุตร
โดยที่พระองค์มิได้ทรงมีคู่ครอง และพระองค์
นั้นทรงบังเกิดทุกสิ่งทุกอย่าง และพระองค์ก็
ทรงรู้ในทุกสิ่งทุกอย่างด้วย

وَالرَّمَانَ مُشْتَبِهًا وَعَيْرَ مُتَشَبِهٍ انظُرُوا
إِلَى ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَيَنْعِهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ
لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١١﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ الْجِنَّ وَخَلَقَهُمْ وَخَرَفُوا لَهُ بَيِّنَاتٍ
وَبَنَتٍ بَغَيْرِ عِلْمٍ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا
يَصِفُونَ ﴿١٠﴾

بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنَّى يَكُونُ لَهُ وَلَدٌ
وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صَاحِبَةٌ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١﴾

¹ คือจันของมันนั้นเป็นหลายท่อยต่ำลงง่ายแก่การเก็บ

² ไม้ผลพันธุ์มะกอกชนิดหนึ่ง

³ ทำการเคารพสักการะญินโดยเข้าใจว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ในการเคารพสักการะญินนั้น คือการให้ญิน
เป็นภาคีกับพระองค์

⁴ พวกเขา

⁵ หมายถึงพวกยิว คริสต์ และมุขริกมักกะฮ์

102. นั่นแหละคืออัลลอฮ์ ผู้เป็นพระเจ้าของพวกเจ้า ไม่มีผู้ควรได้รับการเคารพสักการะนอกจากพระองค์ผู้ทรงบังเกิดทุกสิ่งทุกอย่างเท่านั้น พวกเจ้าจงเคารพสักการะพระองค์เถิด และพระองค์ทรงเป็นผู้รับมอบหมายให้คุ้มครองรักษาในทุกสิ่งทุกอย่าง

ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَأَعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٢﴾

103. สายตาทั้งหลายย่อมไม่ถึงพระองค์¹ แต่พระองค์ทรงถึงสายตาเหล่านั้น² และพระองค์ก็คือผู้ทรงปรานี ผู้ทรงรอบรู้อย่างดีถ้วน

لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿١٠٣﴾

104. แท้จริงบรรดาหลักฐานจากพระเจ้าของพวกเจ้านั้นได้มายังพวกเจ้าแล้ว ดังนั้น ผู้ใดมองเห็น³ ก็ย่อมได้แก่ตัวของเขา และผู้ใดมองไม่เห็น⁴ ก็ย่อมเป็นภัยแก่ตัวของเขา และฉันมิใช่เป็นผู้พิทักษ์รักษาพวกเจ้า⁵

فَدَجَاءَكُمْ بِصَآئِرٍ مِّن رَّبِّكُمْ فَمَن أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَن عَمِيَٰ فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفِيظٍ ﴿١٠٤﴾

105. และในทำนองเดียวกัน เราจะแจกแจงโองการทั้งหลายไว้⁶ และเพื่อพวกเขาจะได้กล่าวว่า เจ้า (มุฮัมมัด) ได้ศึกษามา⁷ และเพื่อที่เราจะได้ให้แจ่มแจ้งแก่กลุ่มชนที่รู้⁸

وَكَذَٰلِكَ نَصْرَفُ الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا أَدْرَسَتْ وَلَيْسَ لِقَوْمِهِمْ لِقَوْمٌ يَعْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾

¹ คือไม่สามารถจะมองเห็นพระองค์ได้
² พระองค์ทรงเห็นพวกเขาและสายตาของพวกเขา
³ หมายถึงศรัทธาและการศรัทธานั้นก็ให้ประโยชน์แก่ตัวเขา
⁴ คือไม่ยอมศรัทธา
⁵ คือพิทักษ์รักษามีให้ปฏิเสธศรัทธา หากแต่มีหน้าที่เพียงผู้ประกาศให้ทราบเท่านั้น
⁶ คือเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ในอดีตระหว่างบรรดารอซูล และประชาชาติของเขา
⁷ คือศึกษามาจากคัมภีร์ก่อน เพราะรู้เรื่องราวในอดีตอย่างดี
⁸ คือกลุ่มชนที่เคยมีความรู้มาก่อน กล่าวคือกลุ่มชนที่เคยรู้มาก่อนนั้น เมื่อได้ทราบจากที่ท่านนะบีได้อ่านให้เขาฟัง เขาจะยืนยันว่าเป็นความจริง

106. จงปฏิบัติสิ่งที่ถูกประทานลงมาแก่เจ้า จากพระเจ้าของเจ้าเถิด ไม่มีผู้ใดที่ควรได้รับการเคารพสักการะใดๆ นอกจากพระองค์เท่านั้น และเจ้าจงผินหลังให้แก่บรรดาผู้ให้มีภาคี¹ เกิด

أَتَيْعَ مَا وَجَّحَ إِلَيْكَ مِنْ رُؤُوكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ ﴿٦٦﴾

107. และหากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์แล้ว² พวกเขาที่ย่อมมิให้มีภาคีขึ้น และเราก็มิได้ให้เจ้าเป็นผู้พิทักษ์รักษาพวกเขา และเจ้าก็มิใช่เป็นผู้รับมอบหมาย³ ให้คุ้มครองรักษาพวกเขาด้วย

وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ
حَفِظًا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ ﴿٦٧﴾

108. และพวกเจ้าจงอย่าดำ่ว่า บรรดาที่พวกเขาวิงวอนขอ⁴ อื่นจากอัลลอฮ์ แล้วพวกเขาก็จะดำ่ว่าอัลลอฮ์ เป็นการละเมิด⁵ โดยปราศจากความรู้อยู่ ในทำนองนั้นแหละ เราได้ให้สวยงามแก่ทุกชาติ⁶ ซึ่งการงานของพวกเขา และยังพระเจ้าของพวกเขา นั่น คือการกลับไปของ

وَلَا تَسْمُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
فَيَسْبُوهُ اللَّهُ عَذَابًا يُغَيِّرُ عَلَيْهِمْ كَذَلِكَ زَيْنًا لِكُلِّ أُمَّةٍ
عَمَلُهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنشِئُهُمْ بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٦٨﴾

¹ คือผู้ให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดหรือผู้หนึ่งผู้ใดมีส่วนร่วมกับอัลลอฮ์ ในการเคารพสักการะของพวกเขา

² คือประสงค์จะไม่ให้มีการตั้งภาคีขึ้นโดยใช้อำนาจของพระองค์บังคับแล้ว แน่نونพวกเขายอมให้มีภาคีขึ้นไม่ได้ แต่การที่มีผู้ให้มีภาคีขึ้นแต่พระองค์นั้น เนื่องจากพระองค์ทรงให้อิสระแก่บ่าวของพระองค์ ในการปฏิบัติตน โดยที่พระองค์เป็นผู้ทรงแนะนำให้เขาทราบว่าจะไรผิดอะไรถูก ถ้าเขาเชื่อพระองค์และปฏิบัติตามเขาก็เป็นชาวสวรรค์ ถ้าเขาไม่เชื่อพระองค์ เขาก็เป็นชาวนรก คือมนุษย์มีอิสระที่จะเชื่อก็ได้ ไม่เชื่อก็ได้ แต่ทว่าทุกคนต้องรับผิดชอบในสิ่งที่ตนกระทำ

³ คือรับมอบหมายจากอัลลอฮ์

⁴ หมายถึงบรรดาเจว็ดหรือคนขอและที่เช่นโต๊ะวะลีและโต๊ะกะรอมัด เป็นต้น

⁵ คือละเมิดขอบเขตแห่งอำนาจและการเป็นพระเจ้าของพระองค์

⁶ หมายถึงแก่บุคคลในทุกชาติที่ไม่ศรัทธาต่ออะบีของเขา โดยเห็นดีเห็นชอบต่อสิ่งที่ชัยฏอนชักนำพวกเขา

พวกเขา แล้วพระองค์ก็จะทรงบอกแก่พวกเขา
ในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

109. และพวกเขาได้สาบานต่ออัลลอฮ์อย่าง
หนักแน่นยิ่งว่า ถ้าหากมีสัญญาณหนึ่ง¹ มายัง
พวกเขา แน่อนพวกเขาจะศรัทธา² เนื่องด้วย
สัญญาณนั้น จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริง
สัญญาณทั้งหลายนั้นอยู่ที่อัลลอฮ์เท่านั้น³ และ
อะไรเล่าที่จะทำให้พวกเขาจำรูได้⁴ แท้จริงสัญญาณ
นั้นเมื่อมันมาแล้ว พวกเขาก็ไม่ศรัทธา

110. และเราจะพลิกหัวใจของพวกเขา⁵ และ
ตาของพวกเขา⁶ เช่นเดียวกับที่พวกเขามีได้
ศรัทธาต่อสิ่งนั้น⁷ ในครั้งแรก และเราจะปล่อย
พวกเขาให้ระเห่ร่อนอยู่ในความละเมิดของ
พวกเขาต่อไป

وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَتْهُمْ آيَةٌ
لِّيُؤْمِنُوا بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْأَيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشْعِرُكُمْ
أَنَّهَا إِذَا جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٩﴾

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ
أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَنزِلُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١١٠﴾

¹ คือสิ่งที่พวกเขา (ชาวมักกะฮ์) ได้เสนอให้ท่านนะบิ์กระทำ นั่นคือให้ท่านนะบิ์เปลี่ยนภูเขาเศาะฟาให้เป็นทองคำ

² คือศรัทธาต่อท่านนะบิ์

³ คือท่านนะบิ์ไม่อยู่ในฐานะที่จะกระทำได้ เพราะสัญญาณทั้งหลายแหล่งอยู่ในอำนาจของอัลลอฮ์แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น

⁴ คืออัลลอฮ์ทรงถามบรรดาผู้ศรัทธาที่ต้องการจะให้ท่านนะบิ์วิ่งวนต่ออัลลอฮ์ให้ทรงนำสัญญาณมาตาม
ที่พวกเขาเสนอ เพื่อว่าพวกเขาจะได้ศรัทธา กล่าวคือทรงถามว่าอะไรทำให้พวกเขาจำรูได้ว่า ถ้ามีสัญญาณ
มาแล้วพวกเขาจะศรัทธา

⁵ หมายถึงเปลี่ยนใจพวกเขาให้หมดความสนใจที่จะศรัทธาต่อไป

⁶ คือหันเหสายตาของพวกเขาให้มองเห็นความจริง เนื่องด้วยความต้อตันของพวกเขา

⁷ คืออัล-กูรานที่ท่านนะบิ์ให้นำมาประกาศในครั้งแรก

111. และแม้ว่าเราได้ให้มลาอิกะฮ์ลงมายังพวกเขา¹ และบรรดาคนตายได้พูดกับพวกเขา² และเราได้รวบรวมทุกสิ่งไว้เบื้องหน้าพวกเขา³ ก็เชื่อว่าพวกเขาจะศรัทธากัน นอกจากอัลลอฮ์จะทรงประสงค์เท่านั้น⁴ แต่ทว่าส่วนมากในหมู่พวกเขานั้นไม่รู้⁵

112. และในทำนองนั้นแหละเราได้ให้มีศัตรูขึ้นแก่ะบีทุกคน⁶ คือ บรรดาชัยฏอน มนุษย์ และญินโดยที่บางส่วนของพวกเขาจะกระซิบกระซาบแก่อีกบางส่วน⁷ ซึ่งคำพูดที่ตกแต่งเป็นการหลอกลวง⁸ และหากว่าพระเจ้าของเจ้าทรงประสงค์⁹ แล้วพวกเขาก็มีกระท่ามันขึ้นได้¹⁰ เจ้าจงปล่อยพวกเขาและสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์¹¹ ขึ้นเกิด

﴿وَلَوْ أَنزَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ
الْمَوْتُونَ وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا
إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ يَجْهَلُونَ ﴿١١١﴾﴾

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ الْإِنْسِ
وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ
الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ
فَذَرَّهُمْ وَمَا يُفْتَوُونَ ﴿١١٢﴾﴾

¹ คือลงมาเพื่อยืนยันว่ามุฮัมมัดเป็นรอสูลของอัลลอฮ์จริง ๆ

² หมายถึงว่าอัลลอฮ์ได้ทรงให้คนตายฟื้นขึ้น แล้วพูดกับพวกเขาเพื่อยืนยันว่ามุฮัมมัดเป็นรอสูลของพระองค์

³ เพื่อเป็นหลักฐานยืนยันว่ามุฮัมมัดเป็นรอสูลของพระองค์

⁴ คือประสงค์ให้พวกเขาศรัทธาเท่านั้น ทั้งนี้โดยใช้อ่านางบังคับพวกเขา แต่ที่พระองค์มิได้ทรงกระทำเช่นนั้นก็เพื่อให้พวกเขาตัดสินใจด้วยตนเอง และรับผิดชอบ ซึ่งพวกเขาจะได้รับการตอบแทนและลงโทษตามผลงานของเขา

⁵ หมายถึงส่วนมากในหมู่มุมนั้นไม่รู้ในความดีด้านของพวกเขา จึงมีความปรารถนาจะให้พวกเขาศรัทธา

⁶ คือตามกฎสภาพการณ์นั้นผู้ที่มิใช่สติปัญญาย่อมเป็นศัตรูต่อความจริง และสิ่งที่ท่านนะบีทุกท่านนำมา นั้นเป็นความจริงทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้ที่มิสภาพดังกล่าวเป็นศัตรูต่ออะบี ส่วนชัยฏอนในหมู่ญินนั้นย่อมไม่ต้องสงสัยในการเป็นศัตรูของพวกเขา เพราะมันได้ประกาศตนเป็นศัตรูแก่ลูกหลานของอาดัมตั้งแต่ต้นมาแล้ว

⁷ คือบางส่วนของชัยฏอนที่เป็นญินกระซิบกระซาบแก่ชัยฏอนที่เป็นมนุษย์

⁸ คือหลอกลวงมนุษย์มิให้ศรัทธาต่ออะบีของพวกเขา

⁹ คือประสงค์ที่จะไม่ให้พวกเขาร่วมกันหลอกลวงเพื่อนมนุษย์

¹⁰ คือพวกเขาก็ไม่สามารถจะกระทำกันได้

¹¹ คือการตกแต่งคำพูดให้สวยงามเพื่อจงใจผู้คนที่หลงเชื่อ

113. และเพื่อที่หัวใจของบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธา ต่อปรโลกจะได้โน้มเอียงไปสู่คำพูดที่ตกแตงนั้น และเพื่อที่พวกเขาจะได้พึงพอใจในคำพูด¹ นั้น และเพื่อที่พวกเขาจะได้กระทำในสิ่งที่พวกเขา เป็นผู้กระทำได้²

وَلِيَصَّحَّ إِلَيْهِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
بِالْآخِرَةِ وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ
مُقْتَرِفُونَ ﴿١١٣﴾

114. อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่ฉันจะ แสวงหาผู้ชี้ขาด³ ทั้ง ๆ ที่พระองค์เป็นผู้ทรง ประทานคัมภีร์ลงมาแก่พวกท่านในสภาพที่ถูก แจกแจงไว้อย่างละเอียด และบรรดาผู้ที่เรา⁴ ได้ให้คัมภีร์แก่พวกเขา⁵ นั้น พวกเขารู้ดีว่า แท้จริงอัลกุรอานนั้นถูกประทานลงมาจาก พระเจ้าของเจ้า⁶ ด้วยความเป็นจริง เจ้าอย่าได้ อยู่ในหมู่ผู้สงสัยเป็นอันขาด⁷

أَفَصَرَ اللَّهُ أَتَّعَىٰ حُكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ
إِلَيْكُمْ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا وَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ
الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ
فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١١٤﴾

115. และถ้อยคำแห่งพระเจ้าของเจ้านั้นครบ ถ้วนแล้ว ซึ่งความสัจจะและความยุติธรรมไม่มี ผู้ใดเปลี่ยนแปลงบรรดาถ้อยคำของพระองค์ได้ และพระองค์นั้นคือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงรอบรู้

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ
لِكَلِمَاتِهِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١١٥﴾

¹ คือคำพูดตกแตงขึ้น

² คือการปฏิเสธคำเชิญของนะบีและกระทำความชั่วตามที่เคยกระทำมา

³ เป็นถ้อยคำของท่านนะบีที่ถามพวกมุชริก

⁴ หมายถึงอัลลอฮ์

⁵ หมายถึงยิวและคริสต

⁶ คือท่านนะบีมุฮัมมัด คืออัลลลอฮ์อะลียะฮ์วะซัลลิม

⁷ ความจริงท่านนะบีได้มีความสงสัยใด ๆ แต่ที่พระองค์ทรงเตือนท่านไว้ ก็เพื่อที่จะให้บรรดามุมีน ได้สังวรไว้เป็นสำคัญเท่านั้น

116. และหากเจ้าเชื่อฟังส่วนมากของผู้คนในแผ่นดินแล้ว พวกเขาจะทำให้เจ้าหลงจากทางของอัลลอฮฺไป พวกเขาจะไม่ปฏิบัติตามนอกจากการนึกคิดเอา¹เอง และพวกเขามีที่ตั้งอยู่บนสิ่งใดนอกจากพวกเขาจะคาดคะเนเอาเท่านั้น

وَأَنْ تَطِيعَ أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ﴿١١٦﴾

117. แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นคือผู้ที่ทรงรู้ยิ่งต่อผู้ที่กำลังหลงไปจากทางของพระองค์ และเป็นผู้ทรงรู้ยิ่งต่อบรรดาผู้ที่รับเอาคำแนะนำ²

إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَضِلُّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿١١٧﴾

118. ดังนั้นพวกเจ้าจงบริโภคมจากสิ่ง³ที่พระนามของอัลลอฮฺถูกกล่าวบนมัน⁴เกิด หากพวกเจ้าเป็นผู้ศรัทธาต่อบรรดาโองการของพระองค์

فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾

119. และมีอะไรเกิดขึ้นแก่พวกเจ้ากระนั้นหรือ ที่พวกเจ้าไม่บริโภคมจากสิ่งที่พระนามของอัลลอฮฺถูกกล่าวบนมัน ทั้ง ๆ ที่พระองค์ทรงแจ่มแจ้งแก่พวกเจ้าแล้ว ซึ่งสิ่ง⁵ที่พระองค์ได้ทรงห้ามแก่พวกเจ้า นอกจากสิ่งที่พวกเจ้าได้รับความคับขันให้ต้องการ⁶ มันเท่านั้น และ

وَمَا لَكُمْ أَلَّا تَأْكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَضَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْهِمْ إِلَّا مَا اضْطُرُّرْتُمْ إِلَيْهِ وَإِنْ كُنْتُمْ لَيَّاسِينَ بِأَهْوَابِهِمْ يَغْفِرْ عَلَيْهِمْ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِينَ ﴿١١٩﴾

¹ คือใครจะมาแนะนำตักเตือนก็ตาม พวกเขาจะไม่ยอมรับทั้งสิ้น พวกเขาจะปฏิบัติตามสิ่งที่พวกเขานึกคิดเอาเองเท่านั้น

² คือรับเอาคำแนะนำจากพระองค์และรอฮูลของพระองค์

³ หมายถึงสัตว์เชือด

⁴ คือขณะที่เชือดมัน

⁵ คือสัตว์ประเภทต่าง ๆ

⁶ คือนอกจากสัตว์ต้องห้ามที่ความคับขันทำให้ต้องบริโภคมมันเพื่อประทังไว้ซึ่งชีวิตเท่านั้น ทั้งนี้ในกรณีที่ไม่สามารถหาอาหารชนิดที่เป็นที่อนุมัติได้

แท้จริงมีผู้คนมากมายทำให้ผู้อื่นหลงผิดไป¹ ด้วยความใคร่ใฝ่ต่ำของพวกเขาโดยปราศจากความรู้อันแท้จริง พระเจ้าของเจ้านั้นคือผู้ที่ทรงรอบรู้อย่างต่อผู้ละเมิดทั้งหลาย

120. และพวกเจ้าจงละเสียซึ่งบาปที่เปิดเผย และบาปที่ปกปิด² แท้จริงบรรดาผู้ที่ชวนขวยกระทำสิ่งที่เป็นบาปกันอยู่นั้น พวกเขาจะได้รับการตอบแทน ตามที่พวกเขากระทำกัน

121. และพวกเจ้าจงอย่าบริโภคน้ำมัน³ ที่พระนามของอัลลอฮ์มิได้ถูกกล่าวบน⁴ มัน และแท้จริงมัน⁵ เป็นการละเมิดแน่ๆ และแท้จริงบรรดาชัยฏอนนั้นจะกระซิบกระซาบแก่บรรดาสหาย⁶ ของมัน เพื่อพวกเขา⁷ จะได้โต้เถียงกับพวกเจ้า และถ้าหากพวกเจ้าเชื่อฟังพวกเขา แน่نونพวกเจ้าก็เป็นผู้ให้มีภาคีขึ้น⁸

وَدَرُّوْا ظَهْرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهُ اِنَّ الَّذِيْنَ
يَكْسِبُوْنَ الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿١٢٠﴾

وَلَا تَأْكُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ عَلٰى ذٰلِكَ وَاِنَّهٗ
لَفٰسِقٌ اِنَّ الشَّيْطٰنَ لَيُوحِىْ اِلَى اَوْلِيَآئِهٖمْ
لِيُجٰدِلُوْكُمْ وَاِنْ اَطَعْتُمُوْهُمْ اِنَّكُمْ لَمُنٰثِرُوْنَ ﴿١٢١﴾

¹ คือหลงผิดบริโภคน้ำมันสัตว์ที่ต้องห้าม หรือไม่ยอมบริโภคน้ำมันสัตว์ที่เป็นที่อนุมัติ

² คือบาปที่กระทำโดยเปิดเผย และบาปที่กระทำโดยปกปิด

³ คือสัตว์เชือดที่ชะลา

⁴ คือขณะเชือด

⁵ คือการบริโภคน้ำมัน อันหมายถึงสัตว์เชือดที่ได้กล่าวพระนามของอัลลอฮ์ขณะเชือด

⁶ คือสหายของมันที่เป็นมนุษย์ซึ่งเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธาให้ชักจูงผู้คนกินเนื้อสัตว์ที่ไม่ได้ระบุนามของอัลลอฮ์

⁷ คือพวกที่เป็นสหายของมันจะได้โต้เถียงกับพวกเจ้าซึ่งเป็นผู้ศรัทธา

⁸ คือให้พวกที่เป็นสหายของพวกมันเป็นภาคีกับอัลลอฮ์ ทั้งนี้ก็เพราะถือว่าคำแนะนำของมันนั้นมีคามสำคัญเท่าเทียมกับคำสั่งของอัลลอฮ์ ซึ่งเท่ากับเป็นการเคารพนับถือพวกมันเท่าเทียมกับพระองค์

122. หรือว่าผู้ที่ตาย¹ แล้วเราได้ให้เขามีชีวิตขึ้น² และเราได้ให้แสงสว่าง³ แก่เขาซึ่งเขาใช้แสงสว่างนั้นเดินทางไปในหลุมมนุษย์ จะเหมือนกับผู้ที่เสมือนอยู่ในบรรดาความมืดโดยมิเคยออกจากมันเลยกระนั้นหรือ⁴ ในทำนองนั้นแหละ ได้ถูกประดับให้สวยงาม⁵ แก่ผู้ปฏิเสธศรัทธาทิ้งหลาย ซึ่งสิ่งที่พวกเขากระทำอยู่

123. และในทำนองนั้นแหละ เราได้ให้มีขึ้นในแต่ละเมือง ซึ่งบรรดาบุคคลสำคัญ ๆ เป็นผู้กระทำความผิดแห่งเมืองนั้น ๆ เพื่อที่พวกเขาจะได้วางอุบายหลอกหลวง นอกจากตัวของพวกเขาเองเท่านั้น แต่พวกเขาหารู้สึกไม่

124. และเมื่อได้มีโองการใดมายังพวกเขา พวกเขาก็กล่าวว่า เราจะไม่ศรัทธาเป็นอันขาด จนกว่าเราจะได้รับ⁶ เยี่ยงสิ่งที่บรรดารอซูลของอัลลอฮ์ได้รับมาแล้ว อัลลอฮ์เป็นผู้ทรงรอบรู้อยิ่ง

أَوْ مَنْ كَانَ مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا
يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ
لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ
مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾

وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا
مُجْرِمِينَ يَا أَيُّهَا الْمُدْحِكُونَ
وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٨﴾

وَإِذَا جَاءَتْهُمْ آيَةٌ قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتَّى نُؤْتَى
مِثْلَ مَا أُوتِيَ رُسُلُ اللَّهِ اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ
رِسَالَاتِهِ سَخِيبًا لِّذِينَ أَجْرُمُوا صَغَارًا

¹ หมายถึงผู้ที่มรณายโดยเปรียบเทียบพวกนั้นว่าเหมือนคนที่ตายแล้ว

² หมายถึงให้พวกเขาได้รับความรู้ความเข้าใจอันถูกต้องในการดำเนินชีวิต ซึ่งเปรียบประหนึ่งว่าเขามีชีวิตขึ้นใหม่หลังจากตายไปแล้ว

³ หมายถึงให้คัมภีร์อัลกุรอานบรรจด้วยหลักการดำเนินชีวิต ซึ่งเปรียบประหนึ่งแสงสว่างที่ช่วยให้รู้ว่าอะไรคือประโยชน์และอะไรคือโทษ

⁴ แน่นนอนย่อมไม่เหมือนกันกล่าวคือผู้ที่ได้รับแสงสว่างย่อมดำเนินชีวิตได้ดีกว่า

⁵ คือโดยกฎแห่งการกำหนดสภาวะ หมายถึงว่าคนคือดีทุกสมัย หรือผู้ปฏิเสธศรัทธานั้น ย่อมจะเห็นสิ่งที่ตนกระทำอยู่นั้นสวยงามเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากพวกเขาละเลยการใช้สติปัญญา ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่ยอมรับคำแนะนำของใครทั้งสิ้น แม้แต่ของพระเจ้า

⁶ คือได้รับการแสดงภาวะพิเศษจากท่านนะบีมุฮัมมัด เช่นเกี่ยวกับที่บรรดารอซูลก่อน ๆ เคยนำมาแสดงแก่ประชาชาติของท่าน เช่นท่านนะบีมูซาและอีซา เป็นต้น ส่วนพรรณนาของอิบนิกะซีร์นั้นว่า จนกว่ามลาอิกะฮ์จะนำสารจากอัลลอฮ์มาให้แก่เขาเช่นเดียวกับที่บรรดารอซูลก่อน ๆ ได้รับ

ณ ที่¹ ที่พระองค์จะทรงให้มีสารของพระองค์ขึ้น บรรดาความต่ำต้อยและการลงโทษอันรุนแรง จากอัลลอฮ์นั้น จะประสบแก่บรรดาผู้ที่กระทำความผิด เนื่องจากการที่พวกเขาว่างอูบาย หลอกลวงกัน²

125. ผู้ใดที่อัลลอฮ์ทรงต้องการจะแนะนำเขาก็จะทรงให้หัวอกของเขาเบิกบาน³ เพื่ออิสลาม และผู้ใดที่พระองค์ทรงต้องการจะปล่อยให้เขาหลงทาง⁴ ก็ทรงให้ทรวงอกของพวกเขาแคบอึดอัด⁵ ประหนึ่งว่าเขากำลังขึ้นไปยังฟากฟ้า⁶ ในทำนองนั้นแหละอัลลอฮ์จะทรงให้ความโสมม⁷ แก่บรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธา

126. และนี่แหละคือทางแห่งพระเจ้าของเจ้า โดยมีสภาพอันเที่ยงตรง แท้จริงเราได้แจกแจงบรรดาโองการทั้งหลายไว้⁸ แล้วสำหรับกลุ่มชนที่รำลึก

عِنْدَ اللَّهِ وَعَذَابٌ شَدِيدٌ لِّمَا كَانُوا يَمْكُرُونَ ﴿١٢٥﴾

فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ
وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا
حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ
كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الْرِجْسَ عَلَى الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٢٦﴾

وَهَذَا صِرَاطٌ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ ﴿١٢٧﴾

¹ คำว่า ณ ที่ หมายถึงท่านนะบีมุฮัมมัด กล่าวคืออัลลอฮ์ทรงรู้ว่านะบีมุฮัมมัดเป็นผู้เหมาะสมที่จะให้เป็นรอสูลของพระองค์มิใช่พวกเขา

² คือหลอกลวงผู้ที่รู้ทำไม่ถึงการณ์เพื่อให้มีจิตใจไขว่ไขว่ไม่ศรัทธาค่อนนะบีมุฮัมมัด

³ คือมีความปิติยินดีที่จะรับนับถืออัล-อิสลาม

⁴ คือปล่อยให้เขาหลงไปตามทางที่เขาต้องการ เนื่องจากเขาไม่ยอมใช้สติปัญญา

⁵ คือไม่ปิติยินดีและรู้สึกอึดอัดใจที่จะรับนับถืออิสลาม เพราะขัดต่อความเชื่อถือที่เขาได้รับถ่ายทอดมาจากบรรพบุรุษของตน

⁶ เพราะเมื่อขึ้นสูงขึ้นไปออกซิเจนจะน้อยลง ๆ ทำให้หายใจอึดอัด

⁷ เนื่องจากพวกเขาเป็นทาสของอารมณ์ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดความโสมมแก่ตัวเอง

⁸ คือแจกแจงข้อปฏิบัติไว้ในบรรดาโองการของพระองค์

127. สำหรับพวกเขา¹ นั้น คือนิวาสแห่งความปลอดภัย² ณ ที่พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา และขณะเดียวกันพระองค์ก็ทรงเป็นผู้คุ้มครองพวกเขาด้วยเนื่องจากสิ่งที่พวกเขากระทำ

128. และวันที่พระองค์จะทรงชุมนุมพวกเขาไว้ทั้งหมด (โดยตรัสชี้ว่า) หมูญินทั้งหลาย แท้จริงพวกเจ้าได้กระทำแก่พวกมนุษย์มากมาย³ และบรรดาสหายของพวกเขาก็จากหมู่มนุษย์ได้ กล่าวว่ ข้าแต่พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ บางส่วนของพวกข้าพระองค์นั้นได้รับประโยชน์ด้วยอีกบางส่วน⁴ และพวกข้าพระองค์ก็ได้ถึงแล้วซึ่งกำหนดเวลา⁵ ของพวกข้าพระองค์ที่พระองค์ได้ทรงกำหนดไว้แก่พวกข้าพระองค์ พระองค์ตรัสว่านรกนั้นคือที่อยู่ของพวกเจ้า โดยที่จะเป็นผู้อยู่ในนั้นตลอดกาลนอกจากสิ่ง⁶ ที่อัลลอฮ์ทรงประสงค์เท่านั้น แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงปรีชาญาณผู้ทรงรอบรู้

﴿لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

﴿يَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا بِمَعْتَرٍ ۗ
فَدَا سَكَرْتُمْ مِّنَ الْإِنسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ
مِّنَ الْإِنسِ رَبَّنَا اسْتَمَعَ بَعْضُنَا بَعْضًا وَبَلَّغْنَا
أَجَلَنَا الَّذِي أَجَلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ
فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾

¹ คือพวกที่ตั้งอยู่ในทางอันเที่ยงตรงของพระองค์

² หมายถึงสวนสวรรค์อันสถาพร

³ คือทำให้มนุษย์หลงผิดเป็นจำนวนมาก

⁴ คือสหายของพวกญินที่เป็นมนุษย์ได้กล่าวแก่ตัวแทนพวกญินว่าพวกข้าพระองค์เองสมัครใจเป็นสหายของพวกญิน เพราะพวกข้าพระองค์ต่างได้ประโยชน์ซึ่งกันและกัน

⁵ คือกำหนดเวลาแห่งการฟื้นคืนชีพเพื่อรับการตอบแทน

⁶ คือนอกจากโทษบางส่วนของพระองค์ทรงประสงค์จะยกให้แก่บางคน ในกรณีเช่นนี้เขาก็ย่อมจะไม่อยู่ในนรกตลอดกาล อนึ่งการที่อัลลอฮ์ต้องยกเว้นนั้นเพื่อแสดงถึงเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์แต่เพียงองค์เดียวเกี่ยวกับเรื่องญินนั้น พวกก็อดยานี้ไม่เชื่อว่ามิ ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงบิดเบือนไปว่าเป็นหัวใจอันธพาล คุรอานมะฮฺญิด เล่ม 1 หน้า 317-318

129. ในทำนองนั้นแหละเราจะให้บางส่วนของ
ผู้ธรรมทั้งหลายเป็นสหายกับอีกบางส่วน¹
เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาชวนชวayakan

130. หมู่ญินและมนุษย์ทั้งหลาย บรรดาราอซูล
จากพวกเจ้ามิได้มายังพวกเจ้าดอกหรือ โดยที่
พวกเขาจะบอกเล่าแก่พวกเจ้า ซึ่งบรรดาโองการ
ของข้า และเตือนพวกเจ้า ซึ่งการพบกับวัน²
ของพวกเจ้านี้ พวกเขากล่าวว่า พวกข้าพระองค์
ขอยืนยันแก่ตัวของพวกข้าพระองค์เอง³ และ
ชีวิตความเป็นอยู่แห่งโลกนี้ได้หลอกลวงพวกเขา⁴
และพวกเขาก็ได้ยืนยันแก่ตัวของพวกเขาเองว่า⁵
แท้จริงพวกเขานั้นเป็นผู้ปฏิเสธการศรัทธา

131. นั่นก็เพราะว่า พระเจ้าของเจ้านั้นมิเคย
เป็นผู้ทำลายเมืองทั้งหลายด้วยความอธรรม
โดยที่ชาวเมืองเหล่านั้นไม่รู้อะไร⁶

132. และสำหรับแต่ละคนนั้นมีหลายระดับ
ชั้น⁷ เนื่องจากสิ่งที่พวกเขาได้ประกอบไว้และ
พระเจ้าของเจ้านั้นมิใช่ผลอผลในสิ่งที่พวกเขา
กระทำกัน

وَكَذَلِكَ نُوَلِّي بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا
بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٢٩﴾

يَمَعَشِرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ
يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُصَدِّقُوا كَلِمَاتِ
يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّبْنَاهُمْ
لِلْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا
كَافِرِينَ ﴿١٣٠﴾

ذَلِكَ أَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى بِظُلْمٍ
وَأَهْلَهَا غَفْلُونَ ﴿١٣١﴾

وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَمَا رَبُّكَ
بِغَفْلٍ عَمَّا يَمْشُرُونَ ﴿١٣٢﴾

¹ คือให้พวกอธรรมเป็นสหายซึ่งกันและกัน เนื่องจากมีเป้าหมายอย่างเดียวกันในการประพฤติดิน

² คือวันกียามะฮ์

³ คือขอสารภาพว่าบรรดาราอซูลของพระองค์ได้นำโองการไปประกาศและเตือนให้ทราบถึงการพบกับวันนี้
แต่พวกข้าพระองค์ไม่เชื่อ

⁴ คือหลอกลวงว่าพวกเขาจะไม่ตาย หรือถ้าตายก็ไม่มีการฟื้นคืนชีพ พวกเขาจึงไม่ศรัทธา

⁵ หมายถึงการสารภาพ

⁶ กล่าวคือทุกเมืองที่ถูกลงโทษนั้นหลังจากที่พระองค์ได้ส่งร่อซูลไปก่อนแล้วทั้งสิ้น แต่ประชาชนแห่งเมือง
นั้น ๆ ผ่าฝืนและคือคือ

⁷ คือจะได้รับการตอบแทนในระดับชั้นต่าง ๆ กัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผลงานของแต่ละคน

133. และพระเจ้าของเจ้านั้นคือผู้ทรงมั่งมี¹ ผู้ทรงเอ็นดูเมตตา หากพระองค์ทรงประสงค์ พระองค์ก็จะทรงให้พวกเจ้าหมดสิ้นไป² และจะทรงให้สืบ³ แทนจากพวกเจ้า ตามที่พระองค์ทรงประสงค์ ดังที่ได้ทรงบังเกิดพวกเจ้ามาจากลูกหลานของกลุ่มชนอื่น

134. แท้จริงสิ่งที่พวกเจ้าถูกสัญญาไว้⁴ นั้น จะมาแน่นอน และพวกเจ้านั้นไม่สามารถที่จะรอดพ้นไปได้⁵

135. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ประชาชาติของฉันททั้งหลาย จงปฏิบัติตามสภาพ⁶ ของพวกท่านเถิด แท้จริงฉันทก็จะเป็นผู้ปฏิบัติด้วย⁷ และพวกท่านจะรู้ว่าใครกัน บันปลาย⁸ แห่งปรโลกจะเป็นของเขา แท้จริงบรรดาผู้ธรรมนั้นจะไม่ได้รับความสำเร็จ

136. และพวกเขาได้ให้มีส่วนหนึ่งสำหรับอัลลอฮ์ ซึ่งสิ่งที่พระองค์ได้บังเกิดขึ้นอันใดแก่พืชและปศุสัตว์ โดยที่พวกเขาถือว่า นี่สำหรับอัลลอฮ์ตามการอ้างของพวกเขา และนี่สำหรับบรรดาภาคีของเรา⁹ แล้วส่วนที่เป็นของ

وَرَبُّكَ الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبِكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَاءُ كَمَا أَنْشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ مَآخِرِينَ ﴿١٣٣﴾

إِنْ مَا تَوَعَدُونَ لَأْتِي وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ ﴿١٣٤﴾

قُلْ يَقَوْمِ اعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانَتِكُمْ إِنِّي عَائِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عَقِيبَةُ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿١٣٥﴾

وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا فَقَالُوا هَذَا لِلَّهِ بِرَعْمِهِمْ وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ

¹ คือทรงมั่งมีทุกสิ่งทุกอย่างกล่าวคือถ้าพระองค์ทรงประสงค์สิ่งใดสิ่งนั้นย่อมมีอยู่ที่พระองค์โดยครบถ้วน

² คือทรงทำลายพวกเจ้าให้หมดสิ้นไป

³ คือให้มีผู้อื่นสืบแทนพวกเจ้า

⁴ หมายถึงการลงโทษในวันปรโลก

⁵ คือรอดพ้นจากการลงโทษของพระองค์

⁶ คือตามสภาพแห่งการเชื่อมั่นของพวกท่าน

⁷ คือปฏิบัติตามสภาพที่ฉันทประกาศเชิญชวนพวกท่าน

⁸ คือบันปลายแห่งชัยชนะ แน่แน่นอนย่อมเป็นของนะบี เพราะเป็นแนวทางอันถูกต้องที่ได้รับมาจากอัลลอฮ์

⁹ คือบรรดาภาคีที่พวกเขาอุปโลกนขึ้นให้มีหุ้นส่วนกับอัลลอฮ์

บรรดาภาคีแห่งพวกเขานั้นก็จะไม่ถึงอัลลอฮ์¹ แต่ส่วนที่เป็นของอัลลอฮ์นั้น จะถึงบรรดาภาคีของพวกเขา² ช่างชั่วช้าแท้ ๆ สิ่งที่พวกเขาตัดสินกัน

137. และในทำนองนั้นแหละ บรรดาภาคีของพวกเขา³ นั้น ได้ทำให้สวยงามแก่จำนวนมากมายในหมู่มุชริกีน ซึ่งการฆ่าลูก ๆ ของพวกเขาเพื่อที่จะทำลายพวกเขา และเพื่อที่จะให้สับสนแก่พวกเขา ซึ่งศาสนา⁴ ของพวกเขา และแม้ว่าอัลลอฮ์ประสงค์⁵ แล้ว พวกเขาย่อมไม่กระทำความผิด เจ้า⁶ จึงปล่อยพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ความเท็จกันเกิด

138. และพวกเขา กล่าวว่า นี่คือปศุสัตว์ และพืชผลที่หวงห้ามไว้ ซึ่งไม่มีใครจะบริโภคมันได้นอกจากผู้ที่เราประสงค์⁷ เท่านั้น ด้วยการอ้างของพวกเรา และปศุสัตว์ที่หลังของมันถูกห้าม⁸ และปศุสัตว์ ที่พวกเขาจะไม่กล่าวพระนามของ

وَمَا كَانَتْ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِنْ
شُرِكَا بِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿١٣٧﴾

وَكَذَلِكَ زَكَّٰتُكَ لِكثِيرٍ مِّنْ
الْمُنْشَرِكِينَ قَتَلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرِكَاؤُهُمْ لِيُرِثُوهُمْ وَلَيْسُوا
عَلَيْهِمْ دِينُهُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوهُ
فَذَرُهُمْ وَمَا يَفْعَلُونَ ﴿١٣٨﴾

وَقَالُوا هَذِهِ أَمْعَالُهُمْ
لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَن نَّشَاءُ بِرِزْقِهِمْ
وَأَنعَمَ حَرَمَتْ طُهُورُهَا وَأَنعَمَ لَا يَذْكُرُونَ
أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا أَفَرَأَىٰ عَلَيْهِ سَيِّئَاتِهِمْ

¹ คือจะนำไปใช้หรือบริจาคในทางของอัลลอฮ์ไม่ได้ หากแต่เก็บไว้ใช้จ่ายในการเคารพสักการะบรรดาเจว็ดเท่านั้น

² คืออนุมัติส่วนที่เป็นของอัลลอฮ์ให้ใช้จ่ายในวิถีทางแห่งเจว็ดของพวกเขาได้

³ หมายถึงพวกญินที่พวกเขาให้เป็นภาคีแก่อัลลอฮ์

⁴ หมายถึงแนวทางของพวกเขาที่เคยปฏิบัติกันมาในอดีต นั่นคือการเอ็นดูเมตตาแก่ลูก ๆ มิใช่ฆ่าลูก ๆ เพราะกลัวความจน

⁵ คือประสงค์มิให้พวกเขาทำโดยใช้อำนาจบังคับ แต่ที่พระองค์ทรงปล่อยให้พวกเขาทำกันนั้นเนื่องจากพระองค์ทรงให้อิสระแก่มนุษย์ที่จะทำอะไรได้ตามความต้องการ แต่ต้องรับผิดชอบในสิ่งที่เขาได้กระทำ

⁶ หมายถึงเนบีมุฮัมมัด คือลลอัลลอฮ์จะลบล้างชัฏม์

⁷ หมายถึงเฉพาะพวกผู้ชายและผู้ทำหน้าที่ดูแลเจว็ดเท่านั้น

⁸ คือถูกห้ามมิให้จับหรือบรรทุก

อัลลอฮ์บนมน¹ ทั้งนี้เป็นการอุปโลกน์ ความเท็จ ให้แก่พระองค์² ซึ่งพระองค์จะทรงตอบแทน ลงโทษพวกเขาในสิ่งที่พวกเขาอุปโลกน์ความ เท็จขึ้น

139. และพวกเขา กล่าวว่า สิ่งที่อยู่ในท้องของ ปศุสัตว์³ เหล่านี้แหละ เฉพาะบรรดาผู้ชายของเรา เท่านั้น และเป็นสิ่งที่ต้องห้ามแก่บรรดาภรรยา ของเรา และหากว่ามัน⁴ ตาย พวกเขา⁵ ก็เป็นผู้ มีหุ้นส่วนในมัน และพระองค์จะทรงตอบแทน ลงโทษพวกเขา ในการที่พวกเขาได้กำหนด ลักษณะไว้⁶ แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงปรีชาญาณ ผู้ทรงรอบรู้

140. แท้จริงได้ขาดทุนแล้ว บรรดาผู้ที่ฆ่าลูก ๆ ของพวกเขา⁷ เพราะความโง่เขลาโดยปราศจาก ความรู้ และให้เป็นที่ต้องห้ามในสิ่งที่อัลลอฮ์ ให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเขา ทั้งนี้เป็นการ อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์ แท้จริงนั้น พวกเขาหลงผิดไปและพวกเขาไม่เคยได้รับคำ แนะนำ

يَمَّا كَانُوا يَفْرُوتُونَ ﴿١٣٩﴾

وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَرْوَاحِنَا وَإِنْ يَكُن مِّمَّنَّهٗ فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصْفَهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٤٠﴾

فَدَخَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَهْوًا يُضَيَّرِ عَلَيْهِمْ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ فَدَضَلُوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾

¹ หากแต่พวกเขาจะกล่าวนามเจีวิดของพวกเขาเท่านั้นขณะที่เชือดมัน

² คืออุปโลกน์ว่าเป็นกำหนดกฎเกณฑ์ที่พระองค์ทรงวางไว้

³ หมายถึงอูฐที่เรียกว่า อัล-บะฮียะเราะฮ์ อันได้แก่อูฐที่ผ่าหูไว้เป็นเครื่องหมายในเมื่ออูฐตัวนั้นให้ลูกห้าตัว ซึ่งตัวที่ห้าเป็นตัวเมียและอูฐที่เรียกว่า อัชชาอิบะฮ์ อันได้แก่อูฐที่ได้บนบานอุทิศให้แก่เจีวิด และถูก ปล่อยให้หากินตามใจชอบโดยที่ไม่มีใครรังแกมัน

⁴ หมายถึงลูกในท้องของมัน

⁵ พวกเขาทั้งชายและหญิง

⁶ คือกำหนดลักษณะของอูฐว่าเป็นที่ต้องห้ามบ้างและเป็นที่ยอมนับ้างตามอารมณ์ของพวกเขา

⁷ หมายถึงพวกมุชริกมักกะฮ์

141. และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงให้มีขึ้น ซึ่งสวนทั้งหลาย ทั้งที่ถูกให้มีร้านขึ้น¹ และไม่ถูกให้มีร้านขึ้น² และต้นอินทผลัม และพืชโดยที่ผลของมันมีต่าง ๆ กัน และต้นชัยตูน³ และต้นทับทิมโดยที่มีความละม้ายคล้ายกัน⁴ และไม่ละม้ายคล้ายกัน⁵ จงบริโภครากจากผลของมันเกิดเมื่อมันออกผล และจงจ่ายส่วนอันเป็นสิทธิ⁶ ในมันด้วย ในวันแห่งการเก็บเกี่ยวมัน⁷ และจงอย่าฟุ่มเฟือย⁸ แท้จริงพระองค์ไม่ทรงชอบผู้ฟุ่มเฟือยทั้งหลาย

142. และจากหมู่ปศุสัตว์นั้น (ได้ทรงให้มี) ที่ใช้บรรทุก⁹ และที่ใช้เชือด¹⁰ จงบริโภครากจากสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงให้เป็นปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้าเกิด และจงอย่าตามก้าวเดิน¹¹ ของชัยฏอน แท้จริงมันคือศัตรูอันชัดแจ้งของพวกเจ้า

﴿هُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَّعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَّاتَ مُتَشَبِهًا وَغَيْرَ مُتَشَبِهٍ كُلُوا مِن ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴿١٤١﴾﴾

﴿وَمِنَ الْأَنْعَامِ حُمْلَةَ وَفَرَشَاتٍ كُلُوا مِن زَرْعِكُمْ اللَّهُ لَا تَتَّبِعُوا خُطُوتَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لِيَدُلُّكُمْ عَلَىٰ عُدُومٍ ﴿١٤٢﴾﴾

¹ คือสวนงุ่นชนิดพันธุ์เลื้อยที่ต้องทำร้านให้แก่มัน

² คือสวนงุ่นชนิดที่ไม่ต้องทำร้านให้แก่มัน

³ พันธุ์หนึ่งของต้นมะกอก

⁴ คือละม้ายคล้ายกันในรูปร่างและลักษณะ

⁵ คือแตกต่างกันในรสชาติ

⁶ หมายถึงส่วนชะกาตในผลของมัน

⁷ หมายถึงเมื่อถึงฤดูเก็บเกี่ยวกล่าวคือสำหรับชะกาตผลพืชนั้น เมื่อเก็บเกี่ยวเมื่อใดก็ให้ออกชะกาตเมื่อนั้น ถ้าเก็บเกี่ยวถึงสามครั้งในหนึ่งปีก็ต้องออกชะกาตถึงสามครั้ง ซึ่งแตกต่างกับชะกาตเงินทองและปศุสัตว์ให้ออกเพียงปีละครั้งเท่านั้น

⁸ คืออย่าใช้จ่ายให้ฟุ่มเฟือย กล่าวคือ อย่าให้ถือว่าเป็นของเราจะใช้จ่ายอย่างไรก็ได้

⁹ อันได้แก่อูฐและลา เป็นต้น

¹⁰ อันได้แก่สัตว์เล็ก ๆ เช่น แพะแกะ เป็นต้น แต่ถ้าจำเป็นต้องเชือดสัตว์ใหญ่ เช่น วัว ควาย และอูฐ เพื่อเป็นอาหารก็ย่อมกระทำได้

¹¹ คือปฏิบัติตามการชี้นำของชัยฏอนประหนึ่งเดินตามก้าวเดินของมัน

143. และ (ได้ทรงให้มี) สัตว์แปดตัวเป็นคู่ๆ¹ คือจากแกะสองตัว และจากแพะสองตัว จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ตัวผู้สองตัว² นั้น หรือที่พระองค์ทรงห้าม หรือว่า ตัวเมียสองตัวนั้น³ หรือว่าที่มดลูกของตัวเมียทั้งสองนั้นได้คุ้มครองรักษาไว้⁴ พวกท่านจงแจ้งให้ฉันทราบด้วยความรู้อันใดอันหนึ่ง หากพวกท่านพูดจริง

144. และจากอูฐสองตัว และจากวัวสองตัว จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ตัวผู้สองตัวนั้น⁵ กระนั้นหรือที่พระองค์ทรงห้ามหรือว่าตัวเมียทั้งสอง⁶ นั้นหรือที่มดลูกของตัวเมียทั้งสองนั้นได้คุ้มครองรักษาไว้⁷ หรือว่าพวกท่านร่วมอยู่ขณะที่อัลลอฮ์ได้ทรงรับสั่งแก่พวกท่านด้วยสิ่ง⁸ ก็ใครเล่าคือผู้อธรรมยิ่งกว่าผู้ที่ได้อุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์⁹ เพื่อจะทำให้มนุษย์หลงผิด โดยไม่มีความรู้¹⁰ แท้จริงอัลลอฮ์นั้นจะไม่ทรงแนะนำกลุ่มชนที่อธรรม

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ
وَمِنَ الْمَعْزِ اثْنَيْنِ قُلْ آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ
أَمْ الْإُنثَيْنِ أَمْ آسْتَمَلْتَ عَلَيْهِ أَزْوَاجُهُنَّ
الْإُنثَيْنِ نَبِّئُونِي بِعِلْمٍ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤٣﴾

وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ
آلذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ أَمْ الْإُنثَيْنِ أَمْ آسْتَمَلْتَ
عَلَيْهِ أَزْوَاجُهُنَّ أَمْ الْإُنثَيْنِ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ
إِذْ وَصَّيْكُمْ اللَّهُ بِهَذَا قُلْ إِنَّمَا أَظْلَمُ مِمَّنْ
أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ
عِلْمٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٤﴾

¹ คือสี่คู่ด้วยกันแต่ละคู่มีตัวผู้ตัวเมีย

² คือแกะตัวผู้และแพะตัวผู้

³ คือแกะตัวเมียและแพะตัวเมีย

⁴ หมายถึงลูกของแกะและแพะที่ยังอยู่ในมดลูกแม่ของมันทั้งสอง

⁵ หมายถึงอูฐตัวผู้และวัวตัวผู้

⁶ คืออูฐตัวเมียและวัวตัวเมีย

⁷ หมายถึงลูกของอูฐและวัวที่ยังอยู่ในมดลูกแม่ของมันทั้งสอง

⁸ เป็นคำถามในเชิงปฏิเสธและแฝงไว้ด้วยการตำหนิ กล่าวคือพระองค์ไม่เคยรับสั่งแก่พวกท่านในเรื่องนี้เลย พวกท่านยืนยันได้ไม่ว่าพระองค์ทรงรับสั่งดังกล่าวโดยที่พวกท่านร่วมรับฟังกันอยู่ ฆ่ากล่าอุปโลกน์ความเท็จให้แก่อัลลอฮ์เสียนี้กระไร

⁹ คืออุปโลกน์ว่าพระองค์ทรงห้ามมิให้บริโภคสัตว์ดังกล่าว

¹⁰ คือโดยผู้ที่ทำการอุปโลกน์นั้นไม่มีความรู้ใด ๆ ทั้งสิ้น

145. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ฉันไม่พบว่าในสิ่งที่ถูกให้เป็นโองการแก่ฉันนั้น มีสิ่งต้องห้ามแก่ผู้บริโภคนั้นจะบริโภคมัน นอกจากสิ่งนั้นเป็นสัตว์ที่ตายเอง¹ หรือเลือดที่ไหลออก² หรือเนื้อสุกร³ แท้จริงมันเป็นสิ่งโส่มม หรือเป็นสิ่งละเมิด⁴ ซึ่งถูกเปล่งนามอื่นจากอัลลอฮ์ที่มัน⁵ ถ้าผู้ใดได้รับความคับขัน โดยมีไซเป็นผู้แสวงหา⁶ และมีไซผู้ละเมิด⁷ แล้วไซร้ แท้จริงพระเจ้าของเจ้านั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษ เป็นผู้ทรงเอ็นดูเมตตา

146. และแก่บรรดาผู้เป็นยิวนั้น เราได้ห้ามสัตว์ทุกชนิดที่นิ้วตีนไม่แยกจากกัน⁸ และจากวัวและแพะนั้น เราได้ห้ามแก่พวกเขา ซึ่งไขมันของมัน นอกจากไขมันที่หลังของมัน หรือลำไส้ได้อุ้มไว้⁹ หรือที่ปะปนอยู่ที่กระดูกนั้นแหละ เราได้ลงโทษพวกเขา เนื่องด้วยความอธรรมของพวกเขา และแท้จริงเรานั้นเป็นผู้พูดจริง

قُلْ لَا آجِدُ فِي مَا أُوْحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أُهْلًا لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَإِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤٥﴾

وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَلِكَ جَزَيْنَاهُمْ بِغَيْرِهِمْ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿١٤٦﴾

¹ และรวมถึงสัตว์ที่ได้เชือดตามบัญญัติศาสนาด้วย

² คือไหลออกมาขณะทำการเชือด

³ หมายถึงไขมันของมันและส่วนอื่น ๆ ของมันทั้งหมดด้วย ทั้งนี้ก็เพราะว่าเมื่อห้ามเนื้อแดงของมันซึ่งเป็นส่วนที่ดีที่สุดของมันแล้ว ส่วนที่เหลือก็ย่อมถูกห้ามมากกว่า

⁴ หมายถึงสัตว์ที่ถูกเชือดโดยละเมิดบัญญัติศาสนา

⁵ คือขณะเชือดมัน

⁶ คือมีไซมีเจตนาแสวงหาทางที่จะบริโภคโดยสร้างสถานการณ์ให้คับขันขึ้น

⁷ คือละเมิดขอบเขตแห่งความจำเป็นในการรักษาซึ่งชีวิต

⁸ เช่น อูฐ นกกระจอกเทศ ห่าน และเป็ด เป็นต้น

⁹ คือไขมันที่อยู่ในเนื้อสันหลังของมัน และที่อยู่ในลำไส้ของมัน

147. หากพวกเขาปฏิเสธเจ้า ก็จงกล่าวเถิดว่า พระเจ้าของพวกเจ้านั้นเป็นผู้ทรงเอ็นดูเมตตา อันกว้างขวาง และการลงโทษของพระองค์นั้น จะไม่ถูกโต้กลับให้พ้นจากกลุ่มชนที่กระทำความผิด

148. บรรดาผู้ที่ให้มีภาคีขึ้นนั้นจะกล่าวว่า หากว่าอัลลอฮ์ทรงประสงค์¹ แล้วไซ้ พวกเราก็ยอมไม่ให้มีภาคีขึ้น และทั้งบรรพบุรุษของพวกเราอีกด้วย และพวกเรา ก็ยอมไม่ให้สิ่งใดเป็นที่ต้องห้าม² ในทำนองนั้นแหละ บรรดาผู้ก่อนหน้าพวกเขาก็ได้มุสามาแล้ว³ จนกระทั่งพวกเขาได้ลิ้มรสการลงโทษของเรา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ที่พวกท่านนั้นมีความรู้ อันใดกระนั้นหรือ⁴ ฉะนั้นพวกเจ้าจะต้องนำมันออกมาให้แก่เรา พวกท่านจะไม่ปฏิบัติตามสิ่งใดๆ นอกจากการคาดคิดเอาเท่านั้น และพวกท่านไม่มีอื่นใด นอกจากจะกล่าวเท็จเท่านั้น

149. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อัลลอฮ์นั้น ทรงมีหลักฐานอันทั่วถึง⁵ หากว่าพระองค์ทรงประสงค์แล้ว แน่อนพระองค์ก็ย่อมแนะนำพวกท่านแล้วทั้งหมด⁶

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ
وَسِعَتْ وَلَا يَرُدُّ بَأْسَهُ عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾

سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا
وَلَاءَ آبَاءُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا
قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُنَا
إِنْ نَنْتَهِبُ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ
إِلَّا تَخْرُصُونَ ﴿١٤٨﴾

قُلْ لِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَلِيغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْتَكُمْ
أَجْمَعِينَ ﴿١٤٩﴾

¹ คือประสงค์ที่จะไม่ให้พวกเขากระทำ

² คือไม่ให้สัตว์ประเภทหนึ่งประเภทใดเป็นที่ต้องห้ามในการบริโภค

³ โภกหาว่าอัลลอฮ์ทรงใช้ให้ทำอย่างนั้นห้ามทำอย่างนี้ ทั้งๆ ที่พระองค์มิได้ทรงใช้และห้ามแต่อย่างใด

⁴ เป็นคำถามเพื่อประามพวกเขา มิใช่เพื่อต้องการรู้ เพราะรู้อยู่แล้วว่าพวกเขาไม่มีหลักฐานใดๆ

⁵ คือทั่วถึงทุกสิ่งทุกอย่างในการยืนยันความเป็นจริง ซึ่งแตกต่างกับพวกท่าน ได้นแต่อ้างเท่านั้น หาได้มีหลักฐานยืนยันไม่

⁶ แนะนำให้พวกท่านได้รับความเข้าใจและยอมรับความจริง

150. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงนำมาซึ่งบรรดาพยานของพวกท่านที่จะยืนยันว่า แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงห้ามสิ่งนี้¹ แล้วถ้าพวกเขา (เป็นพยาน) ยืนยัน เจ้าก็อย่ายืนยันกับพวกเขาด้วยและอย่าตามความใคร่ใฝ่ต่ำของบรรดาผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา และบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาต่อปรโลก และขณะเดียวกันพวกเขาก็ให้สิ่งอื่นเท่าเทียมกับพระเจ้าของพวกเขา

151. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่าท่านทั้งหลายจงมากันเถิด ฉันจะอ่านให้ฟังสิ่งที่พระเจ้าของพวกท่านได้ห้ามไว้แก่พวกท่านคือ พวกเจ้าอย่าให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดเป็นภาคีกับพระองค์ และจงทำดีต่อผู้บังเกิดเกล้าทั้งสองจริง ๆ และอย่าฆ่าลูกของพวกเจ้า เนื่องจากความจน เราเป็นผู้ให้ปัจจัยยังชีพแก่พวกเจ้า และแก่พวกเขา² และจงอย่าเข้าใกล้บรรดาสิ่งชั่วช้า³ ทั้งที่เปิดเผยและที่ปกปิด และอย่าฆ่าชีวิต⁴ ที่อัลลอฮ์ทรงห้ามไว้ นอกจากด้วยสิทธิอันชอบธรรมเท่านั้น⁵ นั่นแหละ ที่พระองค์ได้ทรงสั่งเสียมันไว้แก่พวกเจ้า เพื่อว่าพวกเจ้าจะใช้ปัญญา

قُلْ هَلْ مَسَّكُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا إِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾

﴿ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ عَلَىٰ كُمُ اللَّاتِنَشْرِكُوا بِهِ سَيِّئًا وَاللَّوَالِدِينَ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرِزُقُكُمْ وَإِنَّا هُمْ وَلَا تَقْرُبُوا الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْنَاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

¹ หมายถึงสัตว์ประเภทต่าง ๆ ที่พวกเขาอ้างขึ้น

² พวกลูก ๆ ของพวกเจ้าด้วย

³ หมายถึงการทำซินาและสิ่งอื่น ๆ ที่มีโทษมหันต์

⁴ หมายถึงชีวิตมนุษย์

⁵ หมายถึงสิทธิที่จะให้อีกชีวิตหนึ่งตายตกไปตามกัน เช่นการฆ่าผู้ที่ฆ่าคนอื่นโดยเจตนา ทั้งนี้เพื่อลงโทษให้เขาตายตามกันหรือฆ่าผู้ที่เป็นมุรตัด ทั้งนี้หลังจากให้เวลาแก่เขาสามวันเพื่อให้เขาสำนึกผิด หลังจากสามวันแล้วถ้าเขายังไม่สำนึกผิดก็ให้ประหารชีวิตได้

152. และจงอย่าเข้าใกล้ทรัพย์สินสมบัติของเด็กกำพร้า นอกจากด้วยวิธีทางที่ดียิ่ง จนกว่าเขาจะบรรลุนิติภาวะ และจงให้ครบเต็มซึ่งเครื่องดวงและเครื่องซึ่งด้วยความเที่ยงตรง เราจะไม่บังคับชีวิตใดนอกจากที่ชีวิตนั้นมีความสามารถเท่านั้น และเมื่อพวกเขาพูด ก็จงยุติธรรม และแม้ว่าเขา¹ จะเป็นญาติที่ใกล้ชิดก็ตาม และต่อสัญญาของอัลลอฮ์นั้นก็จงปฏิบัติตามให้ครบถ้วน นั่นแหละที่พระองค์ได้ทรงสั่งเสียมันไว้แก่พวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะได้รำลึก

153. และแท้จริงนี่คือทางของข้าอันเที่ยงตรง พวกเขาจงปฏิบัติตามมันเถิด และอย่าปฏิบัติตามหลาย ๆ ทาง² เพราะมันจะทำให้พวกเขาแยกออกไปจากทางของพระองค์ นั่นแหละที่พระองค์ได้สั่งเสียมันไว้แก่พวกเขา เพื่อว่าพวกเขาจะยำเกรง

154. แล้วเราได้ให้คัมภีร์แก่มุซาทั้งนี้เป็นการครบถ้วน³ แก่ผู้ที่กระทำดี และเป็นการแจกแจงในทุกสิ่งทุกอย่าง⁴ และเพื่อเป็นการแนะนำและเป็นการเอ็นดูเมตตา เพื่อว่าพวกเขาจะได้ศรัทธาต่อการพบกับพระเจ้าของพวกเขา⁵

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ
حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَيْلِ وَالْيَتِيمَ
بِالْقِسْطِ لَأَنْكِفُفْ نَفْسًا إِلَّا وَسْعَهَا
وَإِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ
اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُونَ ﴿١٥٢﴾

وَأَنَّ هَذَا صِرَاطِي مُسْتَقِيمًا فَاتَّبِعُوهُ
وَلَا تَتَّبِعُوا السَّبِيلَ فَتَفْرَقَ بِيَكُمْ عَن سَبِيلِهِ
ذَٰلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٥٣﴾

ثُمَّ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَىٰ الَّذِي
أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً
لَّعَلَّهُمْ يُلَاقُونَ رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ ﴿١٥٤﴾

¹ หมายถึงผู้ที่ถูกกล่าวถึงหรือผู้ที่ถูกยืนยัน

² คือทางอื่น ๆ ที่มนุษย์อุตรกำหนดขึ้นเอง ซึ่งมีไขมาจากอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์

³ คือให้ครบถ้วนซึ่งความกรุณาเมตตาของพระองค์

⁴ ทุกสิ่งทุกอย่างในบัญญัติศาสนาที่พวกเขายังไม่เข้าใจ

⁵ ในวันกิยามะฮ์

155. และนี่แหละคือคัมภีร์¹ ที่มีความจำเริญ
ซึ่งเราได้นำคัมภีร์ลงมายังเจ้า² จงปฏิบัติตาม
คัมภีร์นั้นเถิด และจงยำเกรง เพื่อว่าพวกเจ้า
จะได้รับความเมตตาจากเรา

156. (มิเช่นนั้น)³ พวกเจ้าจะกล่าวว่า⁴ แท้จริง
คัมภีร์ได้ถูกประทานลงมาให้แก่สองพวก⁵ เท่านั้น
ก่อนหน้าพวกข้าพระองค์และแท้จริงพวกข้า
พระองค์ไม่รู้เรื่องในการอ่านของพวกเขา⁶

157. หรือไม่ว่าพวกเจ้าจะกล่าวว่า แท้จริงพวก
ข้าพระองค์นั้น หากได้มีคัมภีร์ถูกประทาน
ลงมาแก่พวกข้าพระองค์แล้วไซ้ แน่อนอนพวก
ข้าพระองค์ก็เป็นผู้ที่อยู่ในคำแนะนำดียิ่งกว่า
พวกเขา⁷ แท้จริงนั้นได้มายังพวกเจ้าแล้วจาก
พระเจ้าของพวกเจ้า ซึ่งหลักฐานอันชัดแจ้ง⁸
และคำแนะนำและการเอ็นดูเมตตา ดังนั้น
ใครเล่าคือผู้ที่อธรรมยิ่งไปกว่าผู้ที่ปฏิเสธบรรดา
โองการของอัลลอฮ์และผินหลังให้แก่โองการ
เหล่านั้น เราจะตอบแทนแก่บรรดาผู้ที่ผินหลัง
ให้แก่โองการทั้งหลายของเรา ซึ่งการลงโทษ
อันชั่วช้า เนื่องจากการที่พวกเขาผินหลังให้

وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مَبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٥﴾

أَنْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَنْزَلَ الْكِتَابَ عَلَى طَائِفَتَيْنِ
مِنْ قَبْلِنَا وَإِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغَفِيلِينَ ﴿١٥٦﴾

أَوْ تَقُولُوا لَوْلَا أُنزِلَ عَلَيْنَا الْكِتَابُ لَكُنَّا أَهْدَى
مِنْهُمْ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ بَيِّنَاتِ
اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَخِرَ مِنَ الَّذِينَ يَصِدِفُونَ
عَنْ آيَاتِنَا سَوْءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُصِدِفُونَ ﴿١٥٧﴾

¹ หมายถึงอัล-กุรอาน

² หมายถึงซามมิกะฮ์

³ เป็นข้อความที่ละเอียดอ่อนที่เข้าใจกันดีในภาษาอาหรับ

⁴ กล่าวแก่ตัวในวันกียามะฮ์

⁵ หมายถึงพวกยิวและพวกคริสต

⁶ คัมภีร์ทั้งสองฉบับนั้นมิใช่เป็นภาษาของพวกเขา ดังนั้นการอ่านของพวกเขา พวกเราจึงฟังไม่รู้เรื่องและ
พวกเขาก็มิได้ชี้แจงให้เราทราบ

⁷ จะเป็นผู้ปฏิบัติตามบัญญัติได้ดีกว่าพวกยิวและพวกคริสต

⁸ หมายถึงคัมภีร์อัล-กุรอาน

158. พวกเขาได้รอคอยอะไร นอกจากการที่มลาอิกะฮ์จะมายังพวกเขา¹ หรือการที่พระเจ้าของเจ้าจะมา² หรือการที่สัญญาณบางอย่างแห่งพระเจ้าของเจ้าจะมา³ วันที่สัญญาณบางอย่างแห่งพระเจ้าของเจ้านั้น จะไม่อำนาจประโยชน์แก่ชีวิตหนึ่งชีวิตใด ซึ่งการศรัทธาของเขาโดยที่เขามิได้ศรัทธามาก่อน⁴ หรือมิได้แสวงหาความดีใด ๆ ไว้ในการศรัทธาของเขา⁵ จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงรอกันเถิด⁶ แท้จริงพวกเราเป็นผู้รอคอย

159. แท้จริงบรรดาผู้ที่แบ่งแยกศาสนาของพวกเขา⁷ และพวกเขาได้กลายเป็นนิกายต่าง ๆ⁸ นั้นเจ้า (มุฮัมมัด) หาใช่อยู่ในพวกเขาแต่อย่างใดไม่ แท้จริงเรื่องราวของพวกเขา นั้น ย่อมไปสู่อัลลอฮ์แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขาในสิ่งที่พวกเขากระทำกัน

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِيْمَانُهَا لِذَنْبِهَا مَا أَتَتْ مِنْ قَبْلِ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قَلِ أَنْظُرُوا إِنَّا مُنظِرُونَ ﴿٦٨﴾

إِنَّ الَّذِينَ فَرَّقُوا دِينَهُمْ وَكَانُوا شِيَعًا لَسْتَ مِنْهُمْ فِي شَيْءٍ إِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ يَنْتَظِرُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٦٩﴾

¹ คือมาลงโทษพวกเขาโดยเอาวิญญาณของพวกเขา ทั้งนี้ด้วยพระบัญชาของอัลลอฮ์

² หมายถึงการมาของพระองค์เพื่อตัดสินมนุษย์ในวันกิยามะฮ์ ดังที่พระองค์ได้ตรัสไว้ในซูเราะฮ์อัลฟัจรีอายะฮ์ที่ 22

³ หมายถึงสัญญาณแห่งวันกิยามะฮ์

⁴ คือมิได้ศรัทธาก่อนที่สัญญาณแห่งวันกิยามะฮ์จะอุบัติขึ้น

⁵ คือศรัทธาอยู่ก่อนแล้วแต่มิได้ประกอบความดีไว้ตามบัญญัติศาสนาที่ตนศรัทธา

⁶ คือรอดูกันต่อไปว่าใครจะเป็นฝ่ายที่ถูก

⁷ หมายถึงพวกอะฮ์ลุลกิตาบ

⁸ คือเป็นกลุ่มต่าง ๆ มากมาย ซึ่งแต่ละกลุ่มมีการปฏิบัติแตกต่างกันไป ทั้งนี้เกิดจากได้มีการบัญญัติข้อปฏิบัติทางศาสนากันขึ้นใหม่ตามอารมณ์และละเลยบัญญัติที่นะบีของพวกเขาได้สอนไว้ พระองค์จะทรงชำระพวกเขาเอง

160. ผู้ใดที่นำความดีมา เขาก็จะได้รับสิบเท่าของความดีนั้น และผู้ใดนำความชั่วมาเขาจะไม่ถูกตอบแทน นอกจากเท่าความชั่วนั้นเท่านั้น และพวกเขาจะไม่ถูกอธรรม

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ مَثَلًا لَهَا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى إِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٦٠﴾

161. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงฉันนั้น พระเจ้าของฉันได้แนะนำฉันไปสู่ทางอันเที่ยงตรง คือศาสนาที่เที่ยงแท้อันเป็นแนวทางของอับรอฮีมผู้ไม่หาความจริง และเขา(อับรอฮีม) ไม่เป็นผู้อยู่ในหมู่ผู้ให้มีภาคีขึ้น

قُلْ إِنِّي هَدَيْتَنِي رَبِّيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا
بِمِلَّةِ أَبِي إِبْرَاهِيمَ خَلِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٦١﴾

162. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า แท้จริงการละหมาดของฉัน และการอิบาดะฮ์¹ ของฉัน และการมีชีวิตของฉัน และการตายของฉันนั้น เพื่ออัลลอฮ์ผู้เป็นพระเจ้าแห่งสากลโลกเท่านั้น

قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٦٢﴾

163. ไม่มีภาคีใด ๆ แก่พระองค์ และด้วยสิ่งนั้นแหละข้าพระองค์ถูกใช้ และข้าพระองค์คือคนแรกในหมู่ผู้สวามิภักดิ์ทั้งหลาย

لَا شَرِيكَ لَهِ ۚ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٦٣﴾

164. จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า อื่นจากอัลลอฮ์กระนั้นหรือ ที่ฉันจะแสวงหาพระเจ้าทั้ง ๆ ที่พระองค์นั้นเป็นพระเจ้าของทุกสิ่ง และแต่ละชีวิตนั้นจะไม่แสวงหาสิ่งใด นอกจากจะเป็นภาระแก่ชีวิตนั้นเองเท่านั้น และไม่มีผู้แบกภาระคนใดจะแบกภาระของผู้อื่นได้ แล้ว

قُلْ أَعْبُدُوا اللَّهَ أَيْبُنِي رَبًّا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ ۚ وَلَا تَكْسِبُ
كُلُّ نَفْسٍ لَهَا إِلَّا عَلَيْهِمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ
بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٦٤﴾

¹ คำว่า อิบาดะฮ์ ซึ่งแปลมาจากคำว่า นุซก นั้น มีความหมายกว้างขวางมาก กล่าวคือการปฏิบัติทุกอย่างตามบัญญัติศาสนานั้นเรียกว่าอิบาดะฮ์ทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้คำว่านุซกในบางครั้งก็ถูกใช้ไปในความหมายของข้อปฏิบัติแต่ละอย่างในพิธีฮัจญ์ และบางทีก็ใช้ไปในความหมายว่า การเชือด เพราะข้อปฏิบัติในพิธีฮัจญ์ก็และการเชือดก็ล้วนแต่เป็นอิบาดะฮ์ทั้งสิ้น

ยังพระเจ้าของพวกเขา นั่นคือการกลับไปของ
พวกเขา แล้วพระองค์จะทรงแจ้งแก่พวกเขา
ในสิ่งที่พวกเขาขัดแย้งกัน

165. และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงให้พวกเขาเป็น
ผู้สืบแทนในแผ่นดิน¹ และได้ทรงเทิดบางคน
ของพวกเขาเหนือกว่าอีกบางคนหลายชั้น² เพื่อที่
พระองค์จะทรงทดสอบพวกเขาในสิ่งที่พระองค์
ได้ทรงประทานแก่พวกเขา แท้จริงพระเจ้าของ
เจ้านั้น เป็นผู้รวดเร็วในการลงโทษและแท้จริง
พระองค์นั้นเป็นผู้ทรงอภัยโทษผู้ทรงเอ็นดู
เมตตา

وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ
بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَبْلُوكُمْ
فِي مَا آتَاكُمْ إِنَّ رَبَّكَ سَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿١٦٥﴾

¹ คือสืบแทนมาจากบรรพบุรุษของพวกเขาในการปกครองแผ่นดิน และแสวงหาความกรุณาของพระองค์
ในนั้น

² คือเทิดให้เหนือกว่าทั้งในด้านกำลังกาย กำลังทรัพย์ และกำลังอำนาจ